

18.4.2024

A9-0153/ 001-001

PREDLOGI SPREMEMB 001-001

vlagatelj: Odbor za ekonomske in monetarne zadeve

Poročilo

Luděk Niedermayer

A9-0153/2024

Sprememba Direktive 2014/59/EU v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje

Predlog direktive (COM(2023)0227 – C9-0135/2023 – 2023/0112(COD))

Predlog spremembe 1

PREDLOGI SPREMEMB EVROPSKEGA PARLAMENTA *

k predlogu Komisije

2023/0112(COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje

* Spremembe: krepki ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ■ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,
ob upoštevanju predloga Evropske komisije,
po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,
ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹,
ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,
v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,
ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Okvir Unije za reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: institucije) je bil vzpostavljen po svetovni finančni krizi v letih 2008–2009 in po mednarodni potrditvi „ključnih lastnosti učinkovitih shem za reševanje finančnih institucij“³ Odbora za finančno stabilnost. Okvir Unije za reševanje je sestavljen iz Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴ in Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁵. Oba akta se uporabljata za institucije s sedežem v Uniji in za vse druge subjekte, ki spadajo v področje uporabe navedene direktive ali uredbe (v nadaljnjem besedilu: subjekti). Okvir Unije za reševanje je namenjen s predpisi skladnemu obravnavanju propadov institucij in subjektov z ohranjanjem kritičnih funkcij institucij ter subjektov ter preprečevanjem groženj za finančno stabilnost, ob hkratni zaščiti vlagateljev in javnih sredstev. Poleg tega je namen okvira

¹ UL C [...], [...], str. [...].

² UL C [...], [...], str. [...].

³ Odbor za finančno stabilnost, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* (Ključne lastnosti učinkovitih ureditev za reševanje finančnih institucij), 15. oktober 2014.

⁴ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

⁵ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

Unije za reševanje spodbuditi razvoj notranjega bančnega trga z vzpostavitvijo usklajene ureditve za koordinirano reševanje čezmejnih kriz ter preprečevanjem izkrivljanja konkurence in tveganj neenake obravnave.

- (2) Okvir Unije za reševanje, kot se trenutno uporablja, več let po začetku izvajanja nekaterih od teh ciljev ne dosega, kot je bilo predvideno. Čeprav so institucije in subjekti dosegli znaten napredek pri rešljivosti in so v ta namen namenili znatna sredstva, zlasti s kopičenjem sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizacije ter financiranjem shem za financiranje reševanja, se okvir Unije za reševanje redko uporablja. Propadi nekaterih manjših in srednje velikih institucij in subjektov se namesto tega večinoma rešujejo z neuskkljenimi nacionalnimi ukrepi. ***Žal se namesto varnostnih mrež, ki jih financira bančni sektor, vključno s shemami za financiranje reševanja, še vedno uporablja davkoplačevalski denar. Zdi se, da to stanje izhaja iz nezadostnih spodbud. Te neustrezne spodbude so posledica medsebojnega učinkovanja okvira Unije za reševanje in nacionalnih pravil, pri čemer se široka diskrecija pri oceni javnega interesa ne uporablja vedno na način, ki bi odražal, kako naj bi se uporabljal okvir Unije za reševanje. Hkrati se zaradi tveganj, da bi morali vlagatelji institucij, ki se financirajo z vlogami, kriti izgube, okvir Unije za reševanje ni veliko uporabljal za zagotovitev, da imajo te institucije pri reševanju dostop do zunanjega financiranja, zlasti če ni bilo drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov. In končno, zaradi manj strogih pravil o dostopu do financiranja zunaj postopkov reševanja kot pri reševanju je bila uporaba okvira Unije za reševanje manj zaželeno kot druge rešitve, ki pogosto vključujejo uporabo davkoplačevalskega denarja namesto lastnih sredstev institucije in subjekta ali varnostnih mrež, ki jih financira bančni sektor. Ta položaj ustvarja tveganje razdrobljenosti, tveganja neoptimalnih izidov pri propadu institucij in subjektov, zlasti manjših in srednje velikih institucij in subjektov, ter oportunitetne stroške zaradi neporabljenih finančnih sredstev. Zato je treba zagotoviti učinkovitejšo in doslednejšo uporabo okvira Unije za reševanje ter zagotoviti, da se lahko uporablja, kadar je to v javnem interesu, tudi za nekatere manjše in srednje velike institucije.***

- (2a) ***Cilj pregleda Direktive 2014/59/EU je boljše zaščititi denar davkoplačevalcev ter vzpostaviti nove sistemske mehanizme za institucije in subjekte, ki niso zajeti v obstoječem okviru za reševanje. Namen tega okvira je omejiti gospodarsko breme za***

družbo z zmanjšanjem skupnih stroškov, povezanih s propadom bank. Z uvedbo revidiranega okvira naj bi se bistveno zmanjšala poraba davkoplačevalskega denarja, da bi zagotovili pogostejšo in učinkovitejšo uporabo sheme za financiranja reševanja.

- (3) Intenzivnost in raven podrobnosti načrtovanja reševanja, potrebnega v zvezi s podrejenimi družbami, ki niso bile opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, se razlikujeta glede na velikost in profil tveganja zadevnih institucij in subjektov, prisotnost kritičnih funkcij in strategijo reševanja skupine. Organi za reševanje bi zato morali imeti možnost, da te dejavnike upoštevajo pri opredelitvi ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s takimi podrejenimi družbami, in po potrebi uporabijo poenostavljen pristop.
- (3a) *Eden od glavnih ciljev te direktive o spremembah je uvesti posodobljen pristop, ki bi organom omogočil učinkovito obvladovanje morebitnega propada nekaterih bank ali skupine bank. Ta pristop bi moral spodbujati preglednost in predvidljivost, hkrati pa čim bolj zmanjšati negativne gospodarske posledice. Tak pristop je usklajen s splošnim načelom reševanja s sredstvi upnikov iz Direktive 2014/59/EU, hkrati pa ohranja praktično izvedljivost ukrepanja v primeru propada srednje velikih bank.***
- (4) Institucija ali subjekt, ki je v postopku prenehanja v skladu z nacionalnim pravom, potem ko je bilo ugotovljeno, da propada ali bo verjetno propadel, in je organ za reševanje sklenil, da njegovo reševanje ni v javnem interesu, bo na koncu izstopil s trga. To pomeni, da načrt ukrepov, ki jih je treba sprejeti v primeru propada, ni potreben, ne glede na to, ali je pristojni organ zadevni instituciji ali subjektu že odvzel dovoljenje. Enako velja za preostali del institucije v postopku reševanja po prenosu sredstev, pravic in obveznosti v okviru strategije s prenosom. Zato je primerno določiti, da v teh primerih sprejetje načrtov reševanja ni potrebno.
- (5) Organi za reševanje lahko trenutno prepovejo nekatere razdelitve, kadar institucija ali subjekt ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar se obravnava skupaj z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: MREL). Vendar se lahko od institucije ali subjekta v nekaterih primerih zahteva, da izpolni MREL na drugačni podlagi od tiste, na kateri mora ta institucija ali subjekt izpolnjevati zahtevo po skupnem blažilniku. Ta položaj ustvarja negotovost glede pogojev za izvajanje pooblastil organov za reševanje za prepoved razdelitev in za izračun maksimalnega zneska za razdelitev, povezanega z MREL. Zato bi bilo treba

določiti, da bi morali v teh primerih organi za reševanje pooblastilo za prepoved nekaterih razdelitev izvajati na podlagi ocene zahteve po skupnem blažilniku, ki izhaja iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2021/1118¹. Za zagotovitev preglednosti in pravne varnosti bi morali organi za reševanje o ocenjeni zahtevi po skupnem blažilniku obvestiti institucijo ali subjekt, ki bi moral nato javno razkriti to ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku.

- (6) Ukrepi za zgodnje posredovanje so bili zasnovani, da bi pristojnim organom omogočili, da ustavijo slabšanje finančnega in gospodarskega položaja institucije ali subjekta ter, kolikor je mogoče, zmanjšajo tveganje morebitnega reševanja in njegov učinek. Vendar so bili ukrepi za zgodnje posredovanje zaradi pomanjkanja gotovosti glede sprožilcev za njihovo uporabo in delnega prekrivanja z nadzorniškimi ukrepi redko uporabljeni. Pogoje za uporabo teh ukrepov za zgodnje posredovanje bi bilo zato treba poenostaviti in podrobneje opredeliti. Za odpravo negotovosti glede pogojev in časovnega okvira za razrešitev upravljalnega organa in imenovanje začasnih upraviteljev bi bilo treba te ukrepe izrecno opredeliti kot ukrepe za zgodnje posredovanje, za njihovo uporabo pa bi morali veljati isti sprožilci. Hkrati bi bilo treba od pristojnih organov zahtevati, da ustrezne ukrepe za obravnavanje posebnih primerov izberejo v skladu z načelom sorazmernosti. Da bi pristojni organi lahko upoštevali tveganja izgube ugleda ali tveganja, povezana s pranjem denarja ali informacijsko in komunikacijsko tehnologijo, bi morali ocenjevati pogoje za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje ne le na podlagi kvantitativnih kazalnikov, kot so kapitalske ali likvidnostne zahteve, raven finančnega vzvoda, nedonosna posojila ali koncentracija izpostavljenosti, temveč tudi na podlagi kvalitativnih sprožilcev.
- (7) Za povečanje pravne varnosti bi bilo treba črtati ukrepe za zgodnje posredovanje iz Direktive 2014/59/EU, ki se prekrivajo z obstoječimi pooblastili na podlagi bonitetnega

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/1118 z dne 26. marca 2021 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo metodologijo, ki jo morajo organi za reševanje uporabiti pri oceni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta in zahteve po skupnem blažilniku za subjekte v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, kadar za skupino v postopku reševanja ne veljajo navedene zahteve iz navedene direktive (UL L 241, 8.7.2021, str. 1).

okvira iz Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta². Poleg tega je treba zagotoviti, da se organi za reševanje lahko pripravijo na morebitno reševanje institucije ali subjekta. Zato bi moral pristojni organ dovolj zgodaj obvestiti organe za reševanje o poslabšanju finančnega položaja institucije ali subjekta, organi za reševanje pa bi morali imeti potrebna pooblastila za izvajanje pripravljanih ukrepov. Pomembno je, da za čim hitrejši odziv organov za reševanje na poslabšanje položaja institucije ali subjekta predhodna uporaba ukrepov za zgodnje posredovanje ne bi smela biti pogoj, da organ za reševanje sprejme ukrepe za trženje institucije ali subjekta ali zahteva informacije za posodobitev načrta reševanja in pripravo vrednotenja. Za zagotovitev doslednega, usklajenega, učinkovitega in pravočasnega odziva na poslabšanje finančnega položaja institucije ali subjekta ter za ustrezno pripravo na morebitno reševanje je treba okrepiti sodelovanje in usklajevanje med pristojnimi organi in organi za reševanje. Takoj ko institucija ali subjekt izpolni pogoje za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje, bi morali pristojni organi in organi za reševanje povečati izmenjavo informacij, vključno z začasnimi informacijami, ter skupaj spremljati finančni položaj institucije ali subjekta.

- (8) Zagotoviti je treba pravočasno ukrepanje in zgodnje usklajevanje med pristojnim organom in organom za reševanje, kadar institucija ali subjekt še vedno deluje, vendar obstaja pomembno tveganje, da bo institucija ali subjekt propadel. Zato bi moral pristojni organ o takem tveganju čim prej uradno obvestiti organ za reševanje. To uradno obvestilo bi moralo vsebovati razloge za oceno pristojnega organa in pregled alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzorniških ukrepov ali ukrepov za zgodnje posredovanje, ki so na voljo za preprečitev propada institucije ali subjekta v razumnem roku. Takšno zgodnje uradno obveščanje ne bi smelo posegati v postopke za ugotavljanje, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje. Predhodno uradno obvestilo pristojnega organa organu za reševanje o pomembnem tveganju propada ali verjetnega propada institucije ali subjekta ne bi smelo biti pogoj za naknadno ugotovitev, da

¹ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

² Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).

institucija ali subjekt dejansko propada ali bo verjetno propadel. Poleg tega, če se pozneje oceni, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, in če v razumnem roku ni drugih rešitev za preprečitev takega propada, mora organ za reševanje sprejeti odločitev o tem, ali bo sprejel ukrep za reševanje. V takem primeru je lahko pravočasnost odločitve o uporabi ukrepa za reševanje za institucijo ali subjekt bistvena za uspešno izvajanje strategije reševanja, zlasti ker lahko zgodnje posredovanje v instituciji ali subjektu prispeva k zagotavljanju zadostne ravni sposobnosti pokrivanja izgub in likvidnosti za izvajanje te strategije. Zato je primerno, da se organu za reševanje omogoči, da v tesnem sodelovanju s pristojnim organom oceni razumen časovni okvir za izvedbo alternativnih ukrepov za preprečitev propada institucije ali subjekta. ***Pri izvajanju te ocene bi bilo treba upoštevati tudi potrebo po ohranitvi zmožnosti organa za reševanje in zadevnega subjekta, da učinkovito izvajata strategijo reševanja, kadar je to na koncu potrebno, vendar to ne bi smelo preprečiti sprejetja alternativnih ukrepov. Zlasti predvideni časovni okvir za alternativne ukrepe bi moral biti takšen, da ne bi ogrozil učinkovitosti morebitnega izvajanja strategije reševanja. Za zagotovitev pravočasnega izida in da bi se organ za reševanje lahko ustrezno pripravil na morebitno reševanje institucije ali subjekta, bi se morala organ za reševanje in pristojni organ redno sestajati, organ za reševanje pa bi se moral o pogostosti teh sestankov odločiti ob upoštevanju okoliščin primera.***

- (9) Okvir za reševanje naj bi se uporabljal za potencialno katero koli institucijo ali subjekt, ne glede na velikost in poslovni model, če instrumenti, ki so na voljo v skladu z nacionalno zakonodajo, ne zadoščajo za obvladovanje njenega oziroma njegovega propada. Za zagotovitev takega rezultata bi bilo treba določiti merila za uporabo ocene javnega interesa za propadajočo institucijo ali subjekt. ***V zvezi s tem*** je treba pojasniti, da se lahko glede na posebne okoliščine nekatere funkcije institucije ali subjekta štejejo za kritične, tudi če bi njihova ukinitve **■** na regionalni ravni vplivala na finančno stabilnost ali kritične storitve, ***zlasti kadar je nadomestljivost ključnih funkcij odvisna od upoštevnege geografskega trga.***

- (9a) ***Da bi ocena učinka na regionalni ravni lahko temeljila na podatkih, ki so dosledno na voljo po vsej Uniji, bi bilo treba regionalno raven razumeti v povezavi s teritorialnimi enotami na ravni 1 ali 2 skupne klasifikacije statističnih teritorialnih***

enot (raven NUTS 1 ali 2) v smislu Uredbe (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta¹.

- (10) Pri oceni, ali je reševanje institucije ali subjekta v javnem interesu, bi bilo treba upoštevati, da so vlagatelji bolje zaščiteni, kadar se sredstva sistema jamstva za vloge uporabljajo učinkoviteje in so njegove izgube čim manjše. Zato bi bilo treba pri oceni javnega interesa šteti, da se cilj reševanja glede zaščite vlagateljev bolje doseže pri reševanju, če bi bila odločitev za insolventnost dražja za sistem jamstva za vloge.
- (10a) Če so nacionalni okviri za insolventnost in reševanje učinkoviti pri doseganju ciljev okvira v enakem obsegu, bi bilo treba dati prednost možnosti, ki zmanjšuje tveganje za davkoplačevalce in gospodarstvo. Ta pristop zagotavlja preudarno in odgovorno ukrepanje, usklajeno s krovnim ciljem varovanja interesov davkoplačevalcev in širše gospodarske stabilnosti.*
- (11) Ocena, ali je reševanje institucije ali subjekta v javnem interesu, bi morala v največji možni meri odražati tudi razliko med financiranjem, zagotovljenim prek varnostnih mrež, ki jih financira sektor (sheme za financiranje reševanja ali sistemi jamstva za vloge), in financiranjem, ki ga države članice zagotovijo iz davkoplačevalskega denarja. Financiranje, ki ga zagotovijo države članice, pomeni večjo nevarnost moralnega tveganja in manjšo spodbudo za tržno disciplino. Zato bi morali organi za reševanje pri ocenjevanju cilja zmanjšanja odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči financiranje prek shem za financiranje reševanja ali sistema jamstva za vloge obravnavati kot bolj zaželeno, **financiranje** z enakim zneskom sredstev iz proračuna držav članic **pa bi bilo treba kot možnost upoštevati le v izrednih okoliščinah.**
- (11a) Izredno finančno podporo institucijam in subjektom, ki se financira z denarjem davkoplačevalcev, bi bilo treba, če sploh, dodeliti samo za odpravo resne motnje v gospodarstvu, ki je izjemne in sistemske narave, saj močno obremenjuje javne finance in izkrivlja enake konkurenčne pogoje na notranjem trgu.*
- (12) Za zagotovitev, da se cilji reševanja dosežejo na najučinkovitejši način, bi moral biti rezultat ocene javnega interesa negativen le, kadar bi prenehanje propadajoče institucije

¹ *Uredba (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L 154, 21.6.2003, str. 1).*

ali subjekta z običajnimi insolvenčnimi postopki cilje reševanja doseglo učinkoviteje in ne le v enakem obsegu kot reševanje.

- (12a) Pri izbiri med reševanjem in likvidacijo bi bilo treba dati prednost možnosti z nižjimi skupnimi stroški. Pri tej oceni bi bilo treba upoštevati različne stroške – vključno s tistimi, povezanimi z izplačili vlog v okviru sistemov jamstva za vloge –, kot je čas, potreben za povrnitev sredstev, in izpad dohodka med postopkom. V primerih, ko imata tako reševanje kot likvidacija podobne stroške, je treba dati prednost možnosti, ki je manj tvegana za gospodarstvo, vključno z javnimi financami in vplivom na stabilnost gospodarstva.*
- (13) Če se za propadajočo institucijo ali subjekt ne začne postopek reševanja, bi moral prenehati skladno s postopki, ki so na voljo v skladu z nacionalnim pravom. Takšni postopki se lahko med državami članicami zelo razlikujejo. Čeprav je primerno, da se omogoči zadostna prožnost za uporabo obstoječih nacionalnih postopkov, bi bilo treba pojasniti nekatere vidike za zagotovitev, da zadevne institucije ali subjekti izstopijo s trga.
- (14) Zagotoviti bi bilo treba, da zadevni nacionalni upravni ali sodni organ hitro začne postopek v skladu z nacionalnim pravom, kadar se šteje, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel in se zanj ni začel postopek reševanja. Kadar je v skladu z nacionalnim pravom na voljo prostovoljna likvidacija institucije ali subjekta na podlagi odločitve delničarjev, bi morala taka možnost ostati na voljo. Vendar bi bilo treba zagotoviti, da zadevni nacionalni upravni ali sodni organ ukrepa, če se delničarji ne odzovejo hitro.
- (15) Določiti bi bilo treba tudi, da je končni izid takih postopkov izstop propadajoče institucije ali subjekta s trga ali prenehanje bančnih dejavnosti. Glede na nacionalno pravo je ta cilj mogoče doseči na različne načine, ki lahko vključujejo prodajo institucije ali subjekta ali posameznih delov, prodajo določenih sredstev ali obveznosti, postopno prenehanje institucije ali subjekta ali prenehanje bančnih dejavnosti, vključno s plačili in sprejemanjem vlog, z namenom postopne prodaje sredstev za poplačilo prizadetih upnikov. Vendar bi bilo treba za večjo predvidljivost postopkov do tega izida priti v razumnem roku.
- (16) Pristojni organi bi morali biti pooblaščen, da instituciji ali subjektu odvzamejo dovoljenje zgolj na podlagi dejstva, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno

propadel in se zanj ni začel postopek reševanja. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da odvzamejo dovoljenje za podporo cilju prenehanja institucije ali subjekta v skladu z nacionalnim pravom, zlasti v primerih, ko postopkov, razpoložljivih v skladu z nacionalnim pravom, ni mogoče začeti v trenutku, ko se ugotovi, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, vključno s primeri, ko institucija ali subjekt glede na bilanco stanja še ni insolventen. Za nadaljnje omogočanje, da se lahko doseže cilj prenehanja institucije ali subjekta, bi morale države članice zagotoviti, da je odvzem dovoljenja s strani pristojnega organa tudi vključen med možne pogoje za začetek vsaj enega od postopkov, ki so na voljo v skladu z nacionalnim pravom in se uporabljajo za institucije ali subjekte, ki propadajo ali bodo verjetno propadli, vendar se zanje ni začel postopek reševanja.

- (17) Glede na izkušnje, pridobljene pri izvajanju Direktive 2014/59/EU, Uredbe (EU) št. 806/2014 in Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹, je treba podrobneje opredeliti pogoje, pod katerimi se lahko izjemoma odobrijo preventivni previdnostni ukrepi, ki se štejejo za izredno javnofinančno pomoč. Da bi čim bolj zmanjšali izkrivljanje konkurence, ki izhaja iz razlik v naravi sistemov jamstva za vloge v Uniji, bi bilo treba posredovanja sistemov jamstva za vloge v okviru preventivnih ukrepov v skladu z Direktivo 2014/49/EU, ki se štejejo za izredno javnofinančno pomoč, izjemoma dovoliti, kadar upravičena institucija ali subjekt ne izpolnjuje nobenega od pogojev, da bi se lahko štelo, da propada ali bo verjetno propadel. Zagotoviti bi bilo treba, da se previdnostni ukrepi sprejmejo dovolj zgodaj. Podlaga, na kateri Evropska centralna banka (ECB) oceni, ali je institucija ali subjekt solventen za namene preventivne dokapitalizacije, je trenutno v prihodnost usmerjena ocena za naslednjih 12 mesecev o tem, ali lahko institucija ali subjekt izpolnjuje kapitalske zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta² ali Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta³ ter dodatno kapitalsko zahtevo iz Direktive

¹ Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

² Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

³ Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

2013/36/EU ali Direktive (EU) 2019/2034. Ta pristop bi bilo treba vključiti v Direktivo 2014/59/EU. Poleg tega se lahko ukrepi za zagotavljanje pomoči za oslabljena sredstva, vključno z nosilci upravljanja sredstev ali shemami jamstva za sredstva, izkažejo za uspešne in učinkovite pri odpravljanju vzrokov za morebitne finančne težave, s katerimi se soočajo institucije in subjekti, ter preprečevanju njihovega propada, zato bi lahko predstavljali ustrezne previdnostne ukrepe. Zato bi bilo treba določiti, da so lahko takšni previdnostni ukrepi v obliki ukrepov za oslabljena sredstva.

- (18) Da bi ohranili tržno disciplino, zaščitili javna sredstva in preprečili izkrivljanje konkurence, bi morali previdnostni ukrepi ostati izjema in se uporabljati le za obravnavanje resnih motenj na trgu ali za ohranjanje finančne stabilnosti, ***zlasti v primeru sistemske krize***. Poleg tega se previdnostni ukrepi ne bi smeli uporabljati za obravnavanje nastalih ali verjetnih izgub. Najzanesljivejši instrument za ugotavljanje nastalih ali verjetnih izgub je pregled kakovosti sredstev, ki ga opravijo ECB, Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta¹, ali pristojni nacionalni organi. Pristojni organi bi morali uporabiti tak pregled za opredelitev nastalih ali verjetnih izgub, kadar se lahko izvede v razumnem časovnem okviru. Kadar to ni mogoče, bi morali pristojni organi, po potrebi na podlagi inšpekcijskih pregledov na kraju samem, čim bolj zanesljivo opredeliti nastale ali verjetne izgube, kolikor dopuščajo trenutne okoliščine.
- (19) Cilj preventivne dokapitalizacije je podpreti institucije in subjekte, sposobne uspešnega poslovanja, za katere je bilo ugotovljeno, da bodo v bližnji prihodnosti verjetno naleteli na začasne težave, in preprečiti, da bi se njihov položaj še poslabšal. Da se prepreči dodeljevanje javnih subvencij podjetjem, ki so ob odobritvi pomoči že nedobičkonosna, previdnostni ukrepi, odobreni v obliki pridobitve kapitalskih instrumentov ali ukrepov za oslabljena sredstva, ne bi smeli presežati zneska, potrebnega za kritje kapitalskih primanjkljajev, določenih v neugodnem scenariju stresnega testa ali enakovrednega postopka. Za zagotovitev, da javno financiranje na koncu preneha, bi morali biti tudi ti previdnostni ukrepi časovno omejeni in vsebovati jasen časovni okvir za njihovo prenehanje (***v nadaljnjem besedilu: strategija za izstop iz podpornega ukrepa***). Trajni

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

instrumenti, vključno z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, bi se morali uporabljati le v izjemnih okoliščinah, zanje pa bi morale veljati nekatere količinske omejitve, saj po svoji naravi niso primerni za izpolnjevanje pogoja glede začasnosti.

- (20) Previdnostni ukrepi bi morali biti omejeni na znesek, ki bi ga institucija ali subjekt potrebovala za ohranitev solventnosti v primeru neugodnega scenarija, kot je določen v stresnem testu ali enakovrednem postopku. V primeru previdnostnih ukrepov v obliki ukrepov za oslabljena sredstva bi morala imeti institucija ali subjekt prejemnik možnost, da navedeni znesek uporabi za kritje izgub iz prenesenih sredstev ali v kombinaciji s pridobitvijo kapitalskih instrumentov, če skupni znesek ugotovljenega primanjkljaja ni presežen. Zagotoviti je treba tudi, da so takšni previdnostni ukrepi v obliki ukrepov za oslabljena sredstva skladni z obstoječimi pravili o državni pomoči in dobrimi praksami, da ponovno vzpostavijo dolgoročno sposobnost uspešnega poslovanja institucije ali subjekta, da je državna pomoč omejena na najmanjšo potrebno in da se prepreči izkrivljanje konkurence. Zato bi morali zadevni organi v primeru previdnostnih ukrepov v obliki ukrepov za oslabljena sredstva upoštevati posebne smernice, vključno z načrtom za ustanovitev družb za upravljanje¹ in sporočilom o reševanju vprašanja nedonosnih posojil². Za te previdnostne ukrepe v obliki ukrepov za oslabljena sredstva bi moral vedno veljati prevladujoči pogoj glede začasnosti. Pričakuje se, da bodo javna jamstva, odobrena za določeno obdobje v zvezi z oslabljenimi sredstvi zadevne institucije ali subjekta, zagotovila boljše izpolnjevanje pogoja začasnosti kot prenos takih sredstev na javno podprt subjekt. Za zagotovitev, *da institucije, ki prejemajo podporo, izpolnjujejo pogoje podpornega ukrepa, bi morali pristojni organi od institucij, ki niso izpolnile svojih obveznosti, zahtevati načrt popravnih ukrepov. Če pristojni organ meni, da z ukrepi iz načrta popravnih ukrepov ni mogoče zagotoviti dolgoročne sposobnosti uspešnega poslovanja institucije, ali če institucija ni izpolnila načrta popravnih ukrepov, bi morali zadevni organi v skladu s členom 32 Direktive 2014/59/EU oceniti, ali institucija propada ali bo verjetno propadla.*
- (21) Da bi zajeli pomembne kršitve bonitetnih zahtev, je treba podrobneje določiti pogoje za ugotavljanje, ali holdingi propadajo ali bodo verjetno propadli. Kršitev navedenih zahtev s strani holdinga bi morala biti pomembna, kadar sta vrsta in obseg take kršitve

¹ COM(2018)0133.

² COM(2020)0822.

primerljiva s kršitvijo, ki bi, če bi jo storila kreditna institucija, upravičila odvzem dovoljenja s strani pristojnega organa v skladu s členom 18 Direktive 2013/36/EU.

- (22) Države članice imajo lahko v skladu z nacionalno zakonodajo pooblastila za začasno ustavitev obveznosti plačila ali izročitve, ki lahko vključujejo upravičene vloge. Kadar začasna ustavitev obveznosti plačila ali izročitve ni neposredno povezana s finančnim položajem kreditne institucije, vloge mora niso nerazpoložljive za namene Direktive 2014/49/EU. Zato vlagatelji morda dlje časa ne morejo dostopati do svojih vlog. Da bi ohranili zaupanje vlagateljev in zaupanje v bančni sektor ter ohranili finančno stabilnost, bi morale države članice zagotoviti, da imajo vlagatelji dostop do ustreznega dnevnega zneska iz svojih vlog, zlasti za kritje življenjskih stroškov, če bi bile njihove vloge nedostopne zaradičasne ustavitve plačil iz drugih razlogov, ki ne vodijo do izplačila vlagateljem. Tak postopek bi moral ostati izjema, države članice pa bi morale zagotoviti, da imajo vlagatelji dostop do ustreznih dnevnih zneskov.
- (23) Za povečanje pravne varnosti in glede na morebiten pomen obveznosti, ki bi lahko nastale zaradi prihodnjih negotovih dogodkov, vključno z izidom sodnih postopkov, ki v času reševanja še niso zaključeni, je treba določiti obravnavo teh obveznosti za namene uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. V zvezi s tem bi morala biti vodilna načela tista, ki jih določajo računovodska pravila, in sicer zlasti računovodska pravila iz Mednarodnega računovodskega standarda 37, sprejetega z Uredbo Komisije (ES) št. 1126/2008¹. Organi za reševanje bi morali na tej podlagi razlikovati med rezervacijami in pogojnimi obveznostmi. Rezervacije so obveznosti, ki se nanašajo na verjeten odliv sredstev in jih je mogoče zanesljivo oceniti. Pogojne obveznosti se ne pripoznajo kot računovodske obveznosti, ker se nanašajo na obvezo, ki je v času ocene ni mogoče šteti za verjetno ali je ni mogoče zanesljivo oceniti.
- (24) Ker so rezervacije računovodske obveznosti, bi bilo treba določiti, da se take rezervacije obravnavajo enako kot druge obveznosti. Take rezervacije bi morale biti primerne za reševanje s sredstvi upnikov, razen če izpolnjujejo eno od posebnih meril za izključitev iz področja uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Glede na morebitno pomembnost navedenih rezervacij pri reševanju in za zagotovitev gotovosti pri uporabi

¹ Uredba Komisije (ES) št. 1126/2008 z dne 3. novembra 2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 320, 29.11.2008, str. 1).

instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov bi bilo treba določiti, da so rezervacije del obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, in da se zato zanje uporablja ta instrument. Zagotoviti bi bilo treba tudi, da se po uporabi instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov te obveznosti in vse obveznosti ali terjatve, ki izhajajo iz njih, obravnavajo kot poravnane za vse namene. To je zlasti pomembno za obveznosti in obveze, ki izhajajo iz tožb proti instituciji v postopku reševanja.

- (25) V skladu z računovodskimi načeli pogojnih obveznosti ni mogoče pripoznati kot obveznosti in jih zato ni mogoče uporabiti za instrument za reševanje s sredstvi upnikov. Vendar je treba zagotoviti, da pogojna obveznost, ki bi nastala zaradi dogodka, ki je malo verjeten ali ga v času reševanja ni mogoče zanesljivo oceniti, ne zmanjša učinkovitosti strategije reševanja in zlasti instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Za doseg tega cilja bi moral cenilec pri vrednotenju za namene reševanja oceniti pogojne obveznosti, ki so vključene v bilanco stanja institucije v postopku reševanja, in po svojih najboljših sposobnostih količinsko opredeliti potencialno vrednost teh obveznosti. Za zagotovitev, da lahko institucija ali subjekt po postopku reševanja ustrezno dolgo ohrani zadostno zaupanje trga, bi moral cenilec to potencialno vrednost upoštevati pri določitvi zneska, v višini katerega je treba odpisati ali konvertirati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, da se ponovno vzpostavijo kapitalski količniki institucije v postopku reševanja. Organ za reševanje bi moral zlasti uporabiti svoja pooblastila za konverzijo za obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, v obsegu, ki je potreben za zagotovitev, da dokapitalizacija institucije v postopku reševanja zadostuje za kritje morebitnih izgub, ki bi lahko nastale zaradi obveznosti, ki lahko nastane zaradi malo verjetnega dogodka. Organ za reševanje bi moral pri ocenjevanju zneska, ki ga je treba odpisati ali konvertirati, skrbno upoštevati učinek potencialne izgube na institucijo v postopku reševanja na podlagi več dejavnikov, vključno z verjetnostjo, da se bo dogodek uresničil, časovnim okvirom za njegovo uresničitev in zneskom pogojne obveznosti.
- (26) V nekaterih okoliščinah lahko organi za reševanje po tem, ko shema za financiranje reševanja zagotovi prispevek v višini največ 5 % celotnih obveznosti institucije ali subjekta, vključno s kapitalom, uporabijo dodatne vire financiranja za nadaljnjo podporo svojemu ukrepu za reševanje. Jasneje bi bilo treba določiti, v katerih

okolščinah lahko shema za financiranje reševanja zagotovi dodatno podporo, kadar so bile vse obveznosti s prednostno razvrstitvijo, nižjo od vlog, ki niso obvezno ali diskrecijsko izključene iz reševanja s sredstvi upnikov, v celoti odpisane ali konvertirane.

- (27) Z Uredbo (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta¹, Uredbo (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta² ter Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta³ je bil v Uniji uveden mednarodni „standard o skupni sposobnosti pokrivanja izgub (TLAC)“, ki ga je 9. novembra 2015 objavil Odbor za finančno stabilnost (v nadaljnjem besedilu: standard TLAC) za globalne sistemsko pomembne banke, ki se v pravu Unije imenujejo globalne sistemsko pomembne institucije (v nadaljnjem besedilu: GSPI). Uredba (EU) 2019/877 in Direktiva (EU) 2019/879 sta prav tako spremenili MREL iz Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014. Določbe Direktive 2014/59/EU o MREL je treba uskladiti z izvajanjem standarda TLAC za GSPI v zvezi z nekaterimi obveznostmi, ki bi se lahko uporabile za izpolnitev dela MREL, ki bi ga bilo treba izpolniti s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi. Zlasti bi bilo treba obveznosti, ki so uvrščene *pari passu* nekaterim izključenim obveznostim, vključiti v kapital in podrejene kvalificirane instrumente subjektov v postopku reševanja, kadar znesek teh izključenih obveznosti v bilanci stanja subjekta v postopku reševanja ne presega 5 % zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja in ta vključitev ne bi povzročila tveganj, povezanih z načelom „noben upnik ne sme biti na slabšem“.

¹ Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotnne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

² Uredba (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (UL L 150, 7.6.2019, str. 226).

³ Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296).

- (28) Pravila za določitev MREL so večinoma osredotočena na določitev ustrezne ravni MREL ob predpostavki, da je instrument za reševanje s sredstvi upnikov prednostna strategija reševanja. Vendar Direktiva 2014/59/EU organom za reševanje omogoča uporabo drugih instrumentov za reševanje, in sicer tistih, ki temeljijo na prenosu poslovanja institucije v postopku reševanja na zasebnega kupca ali premostitveno institucijo. Zato bi bilo treba določiti, da bi morali organi za reševanje, če je v načrtu reševanja predvidena uporaba instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije, **neodvisno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje**, določiti raven MREL za zadevni subjekt v postopku reševanja na podlagi posebnosti teh instrumentov za reševanje ter različnih potreb v zvezi s kritjem izgub in dokapitalizacijo, ki jih ti instrumenti vključujejo.
- (29) Raven MREL za subjekte v postopku reševanja je vsota zneska izgub, pričakovanih v postopku reševanja, in zneska za dokapitalizacijo, ki subjektu v postopku reševanja omogoča, da še naprej izpolnjuje pogoje za dovoljenje in da lahko v ustreznem obdobju opravlja svoje dejavnosti. Nekatere prednostne strategije reševanja, zlasti instrument prodaje poslovanja, vključujejo prenos sredstev, pravic in obveznosti na prejemnika. V teh primerih cilji elementa dokapitalizacije morda ne bodo veljali v enakem obsegu, saj organu za reševanje ne bo treba zagotoviti, da subjekt v postopku reševanja po ukrepu za reševanje ponovno zagotovi izpolnjevanje kapitalskih zahtev. Kljub temu se pričakuje, da bodo izgube v takih primerih presegle kapitalske zahteve subjekta v postopku reševanja. Zato je primerno določiti, da raven MREL navedenih subjektov v postopku reševanja še naprej vključuje znesek dokapitalizacije, ki se prilagodi sorazmerno s strategijo reševanja.
- (30) Če strategija reševanja predvideva uporabo instrumentov za reševanje, ki niso **izključno** instrumenti za reševanje s sredstvi upnikov, bodo potrebe po dokapitalizaciji zadevnega subjekta po reševanju na splošno manjše kot v primeru reševanja delujoče banke s sredstvi upnikov. V takem primeru bi bilo treba pri kalibraciji MREL ta vidik upoštevati pri ocenjevanju zahteve glede dokapitalizacije. Zato bi morali organi za reševanje pri prilagoditvi ravni MREL za subjekte v postopku reševanja, katerih načrt reševanja predvideva instrument prodaje poslovanja ali instrument premostitvene institucije, **ki se uporablja neodvisno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje**, upoštevati značilnosti teh instrumentov, vključno s pričakovanimi parametri prenosa na

zasebnega kupca ali premostitveno institucijo, vrstami instrumentov, ki se bodo prenesli, pričakovano vrednostjo in tržljivostjo teh instrumentov ter zasnovo prednostne strategije reševanja, vključno z dopolnilno uporabo instrumenta izločitve sredstev. Ker mora organ za reševanje za vsak primer reševanja posebej odločiti o morebitni uporabi sredstev iz sistema jamstva za vloge in ker take odločitve ni mogoče zanesljivo domnevati vnaprej, organi za reševanje pri kalibraciji ravni MREL ne bi smeli upoštevati morebitnega prispevka sistema jamstva za vloge pri reševanju.

- (32) Okvir za reševanje in okvir o zlorabi trga vplivata drug na drugega. Čeprav bi se lahko ukrepi, sprejeti pri pripravi reševanja, šteli za notranje informacije v skladu z Uredbo (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta¹, bi lahko njihovo predčasno razkritje ogrozilo postopek reševanja. Institucije v postopku reševanja lahko sprejmejo ukrepe za obravnavo tega vprašanja tako, da zahtevajo odložitev razkritja notranjih informacij v skladu s členom 17(5) Uredbe (EU) št. 596/2014. Vendar v času priprav na reševanje morda ne bodo vedno zagotovljene prave spodbude, da bi lahko institucija v postopku reševanja dala pobudo za tako zahtevo. Da bi se izognili takim situacijam, bi morali imeti organi za reševanje pooblastilo, da v imenu institucije v postopku reševanja neposredno zahtevajo odložitev razkritja notranjih informacij v skladu s členom 17(5) Uredbe (EU) št. 596/2014.
- (33) Za lažje načrtovanje reševanja, oceno rešljivosti in izvajanje pooblastila za obravnavanje ali odpravljanje ovir za rešljivost ter za spodbujanje izmenjave informacij bi moral organ za reševanje institucije s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah ustanoviti kolegij za reševanje in mu predsedovati.
- (34) Po začetnem obdobju za kopičenje finančnih sredstev shem za financiranje reševanja iz člena 102(1) Direktive 2014/59/EU se lahko njihova razpoložljiva finančna sredstva nekoliko znižajo pod ciljno raven, zlasti zaradi povečanja kritih vlog. Znesek predhodnih prispevkov, ki se bodo verjetno zahtevali v teh okoliščinah, bo torej verjetno majhen. Zato je mogoče, da znesek takih predhodnih prispevkov v nekaterih letih ne bo

¹ Uredba (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L 173, 12.6.2014, str. 1).

več sorazmeren s stroški pobiranja teh prispevkov. Organi za reševanje bi zato morali imeti možnost, da pobiranje predhodnih prispevkov odložijo za **največ tri leta**, dokler znesek, ki ga je treba pobrati, ne doseže zneska, ki je sorazmeren s stroški postopka pobiranja, pod pogojem, da tak odlog ne vpliva bistveno na zmožnost organov za reševanje, da uporabijo sheme za financiranje reševanja.

- (35) Nepreklicne zaveze za plačilo so ena od sestavin razpoložljivih finančnih sredstev shem za financiranje reševanja. Zato je treba določiti okoliščine, v katerih se lahko te zaveze za plačilo zahtevajo, in postopek, ki se uporablja ob prenehanju zavez v primeru, da za institucijo ali subjekt ne velja več obveznost plačevanja prispevkov v shemo za financiranje reševanja. Poleg tega bi morali za zagotovitev večje preglednosti in gotovosti v zvezi z deležem nepreklicnih zavez za plačilo v skupnem znesku predhodnih prispevkov, ki jih je treba zbrati, organi za reševanje tak delež določiti vsako leto ob upoštevanju veljavnih omejitev.
- (36) Najvišji letni znesek izrednih naknadnih prispevkov v sheme za financiranje reševanja, ki se lahko zahtevajo, je trenutno omejen na trikratni znesek predhodnih prispevkov. Po začetnem obdobju za kopičenje finančnih sredstev iz člena 102(1) Direktive 2014/59/EU bodo taki predhodni prispevki v okoliščinah, ki niso povezane z uporabo shem za financiranje reševanja, odvisni le od sprememb ravni kritih vlog in bodo zato verjetno postali majhni. Določitev najvišjega zneska izrednih naknadnih prispevkov na podlagi predhodnih prispevkov bi lahko imela za posledico drastično omejitev zmožnosti shem za financiranje reševanja za zbiranje naknadnih prispevkov, s čimer bi se zmanjšala njihova zmožnost ukrepanja. Da bi se temu izognili, bi bilo treba določiti drugačno omejitev, najvišji znesek izrednih naknadnih prispevkov, ki se lahko zahtevajo, pa bi bilo treba določiti na tri osmine ciljne ravni zadevne sheme za financiranje reševanja.
- (37) Z Direktivo 2014/59/EU je bila razvrstitev vlog v skladu z nacionalno zakonodajo, ki ureja običajne insolvenčne postopke, delno usklajena. Navedena pravila so določala tristopenjsko razvrstitev vlog, pri čemer so bile krite vloge razvrščene najvišje, sledile pa so upravičene vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij nad ravno kritja. Preostale vloge, tj. vloge velikih podjetij, ki presegajo raven kritja, in vloge, ki niso upravičene do izplačila iz sistema jamstva za vloge, so morale imeti nižjo prednostno razvrstitev, njihova razvrstitev pa sicer ni bila usklajena. In končno, terjatve

sistemov jamstva za vloge so imele enako prednostno razvrstitev kot krite vloge. Vendar se to ni izkazalo za optimalno rešitev za zaščito vlagateljev. Delna uskladitev je povzročila razlike v obravnavi preostalih vlagateljev v državah članicah, zlasti ker se vse več držav članic odloča, da bodo zakonito prednostno obravnavo omogočile tudi preostalim vlogam. Te razlike so povzročile tudi težave pri določanju hipotetičnega scenarija insolventnosti za čezmejne skupine med vrednotenjem za namene reševanja. Poleg tega bi lahko **tristopenjska razvrstitev** terjatev vlagateljev povzročila težave v zvezi z upoštevanjem načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“, zlasti kadar so bile vloge, katerih prednostna razvrstitev ni bila usklajena v skladu z Direktivo 2014/59/EU, razvrščene na isto raven kot nadrejene terjatve. Nazadnje, zaradi visoke prednostne razvrstitve terjatev sistemov jamstva za vloge ni bilo mogoče učinkoviteje in uspešneje uporabiti razpoložljivih finančnih sredstev teh sistemov za druge ukrepe kot izplačilo kritih vlog v primeru insolventnosti, in sicer v okviru reševanja, alternativnih ukrepov v primeru insolventnosti ali preventivnih ukrepov. Zaščita kritih vlog ne temelji na prednostni razvrstitvi terjatev sistema jamstva za vloge, temveč je zagotovljena z obveznimi izključitvami iz reševanja s sredstvi upnikov in takojšnjim izplačilom iz sistema jamstva za vloge v primeru nerazpoložljivosti vlog. Zato bi bilo treba spremeniti prednostno razvrstitev vlog v sedanji hierarhiji terjatev.

- (37a) ***Spmemba razvrstitve upnikov ne izboljša le razpoložljivosti sistemov varstva za vloge in enotnega sklada za reševanje namesto uporabe javne podpore, temveč tudi utira pot finančno učinkovitejšim rešitvam pri reševanju finančnih institucij. To pa bi moralo zmanjšati stroške za davkoplačevalce in spodbujati učinkovito uporabo različnih instrumentov, ki obstajajo v finančnem ekosistemu Unije.***
- (38) Razvrstitev **■** vlog bi se morala popolnoma uskladiti z uvedbo ***dvostopenjskega pristopa***, pri čemer imajo **■** vloge ***fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij*** prednost pred ***upravičenimi vlogami velikih podjetij ter centralne in regionalne uprave***. ***Ta večstopenjski pristop je zasnovan tako, da zagotavlja večjo zaščito širokemu krogu vlagateljev in odraža edinstvene značilnosti njihovih vlog, hkrati pa omogoča reševanje subjektov, ki niso zajeti v sedanjem okviru.*** Hkrati bi morala biti uporaba sistemov jamstva za vloge pri reševanju, insolventnosti in preventivnih ukrepih vedno pogojena z izpolnjevanjem ustreznih pogojev, zlasti tako imenovanega „preizkusa najnižjih stroškov“.

-
- (41) Spremembe prednostne razvrstitve vlog ■ ne bi negativno vplivale na zaščito kritih vlog v primeru propada, saj bi bila ta zaščita še naprej zajamčena z obvezno izključitvijo kritih vlog iz kritja izgub v primeru reševanja in na koncu z izplačilom, ki ga zagotovi sistem jamstva za vloge v primeru nerazpoložljivosti vlog.
- (42) Sheme za financiranje reševanja se lahko uporabijo za podporo uporabi instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije, pri čemer se niz sredstev, pravic in obveznosti institucije v postopku reševanja prenese na prejemnika. V tem primeru ima lahko shema za financiranje reševanja terjatev do preostalega dela institucije ali subjekta pri poznejšem prenehanju po običajnih insolvenčnih postopkih. To se lahko zgodi, kadar se shema za financiranje reševanja uporabi v povezavi z izgubami, ki bi jih sicer nosili upniki, tudi v obliki jamstev za sredstva in obveznosti ali kritja razlike med prenesenimi sredstvi in obveznostmi. Za zagotovitev, da delničarji in upniki, ki ostanejo v preostalem delu institucije ali subjekta, dejansko krijejo izgube institucije v postopku reševanja in izboljšajo možnost, da se v primeru insolventnosti poplača varnostna mreža, določena za reševanje, bi morale biti terjatve sheme za financiranje reševanja do preostalega dela institucije ali subjekta in terjatve, ki izhajajo iz razumnih, ustrezno nastalih stroškov, v primeru insolventnosti razvrščene nad terjatvami vlog in sistema jamstva za vloge. Ker je namen nadomestil, izplačanih delničarjem in upnikom prek shem za financiranje reševanja zaradi kršitev načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“, zagotoviti nadomestilo za posledice ukrepa za reševanje, ta nadomestila ne bi smela ustvarjati terjatev iz teh shem.
- (43) Za zagotovitev zadostne prožnosti in olajšanje posredovanja sistemov jamstva za vloge v podporo instrumentom za reševanje, ■ kadar je to potrebno, da se prepreči, da bi izgube nosili vlagatelji, bi bilo treba določiti nekatere vidike uporabe sistema jamstva za vloge pri reševanju. Zlasti je treba določiti, da se lahko sistem jamstva za vloge v nekaterih primerih in pod jasnimi pogoji uporablja za podporo transakcij prenosa, ki vključujejo vloge, vključno z upravičenimi vlogami, ki presegajo raven kritja, ki jo zagotavlja sistem jamstva za vloge, in tudi vloge, ki so izključene iz obsega izplačila sistema jamstva za vloge. Prispevek sistema jamstva za vloge bi moral biti namenjen kritju primanjkljaja vrednosti sredstev, prenesenih na kupca ali premostitveno institucijo, glede na vrednost prenesenih vlog. Kadar kupec zahteva prispevek kot del

transakcije, da se zagotovi njena kapitalska nevtralnost in ohrani skladnost s kapitalskimi zahtevami kupca, bi morale biti omogočeno, da lahko k temu prispeva tudi sistem jamstva za vloge. Podpora sistema jamstva za vloge pri ukrepih za reševanje bi morala biti v obliki denarnih sredstev ali v drugih oblikah, kot so jamstva ali dogovori o delitvi izgub, ki lahko v čim večji meri zmanjšajo učinek podpore na razpoložljiva finančna sredstva sistema jamstva za vloge, hkrati pa omogočajo, da se s prispevkom sistema jamstva za vloge izpolnijo njegovi nameni.

- (44) Za prispevek sistema jamstva za vloge pri reševanju bi morale veljati določene omejitve. Prvič, zagotovljeno bi moralo biti, da morebitna izguba, ki bi jo lahko imel sistem jamstva za vloge zaradi posredovanja v postopku reševanja, ne sme presegati izgube, ki bi jo imel sistem jamstva za vloge v primeru insolventnosti, če bi izplačal krite vlagatelje in prevzel njihove terjatve do sredstev institucije. Ta znesek bi se moral določiti na podlagi preizkusa najnižjih stroškov v skladu z merili in metodologijo, določenimi v Direktivi 2014/49/EU, ***ob upoštevanju vseh ustreznih dejavnikov, vključno s časovno vrednostjo denarja in zamudami pri povrnitvi sredstev v postopkih zaradi insolventnosti***. Ta merila in metodologijo bi bilo treba uporabiti tudi pri določanju obravnave, ki bi je bil sistem jamstva za vloge deležen, če bi se za institucijo začeli običajni insolvenčni postopki, pri naknadnem vrednotenju za oceno skladnosti z načelom „noben upnik ne sme biti na slabšem“ in določitvi morebitnega nadomestila, ki se dolguje sistemu jamstva za vloge. Drugič, znesek prispevka sistema jamstva za vloge, namenjen kritju razlike med sredstvi in obveznostmi, ki se prenesejo na kupca ali premostitveno institucijo, ne bi smel presegati razlike med prenesenimi sredstvi ter prenesenimi vlogami in obveznostmi z enako ali višjo prednostno razvrstitvijo v primeru insolventnosti kot te vloge. S tem bi bilo zagotovljeno, da se prispevek sistema jamstva za vloge uporabi le za namene preprečevanja prenašanja izgub na vlagatelje, kadar je to primerno, in ne za zaščito upnikov, ki so v primeru insolventnosti prednostno razvrščeni nižje od vlog. Kljub temu vsota prispevka sistema jamstva za vloge za kritje razlike med sredstvi in obveznostmi ter prispevka sistema jamstva za vloge h kapitalu subjekta prejemnika ne bi smela presegati stroškov izplačila kritih vlagateljev, izračunanih na podlagi preizkusa najnižjih stroškov.
- (45) Treba bi bilo določiti, da lahko sistem jamstva za vloge prispeva k prenosu obveznosti, ki niso krite vloge, v okviru reševanja le, če organ za reševanje ugotovi, da vlog, ki niso

krite, ni mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov ali jih pustiti v preostalem delu institucije v postopku reševanja, ki bo prenehal. Organ za reševanje bi moral imeti možnost, da ne razporedi izgub na te vloge zlasti, kadar je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za ohranitev kontinuitete kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij ali po potrebi za preprečevanje večjega širjenja negativnih vplivov in finančne nestabilnosti, ki bi lahko povzročila resne motnje v gospodarstvu Unije ali države članice. Isti razlogi bi morali veljati tudi za primere, v katerih se obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov in ki imajo nižjo prednostno razvrstitev kot vloge, vključijo v prenos na kupca ali premostitveno institucijo. V tem primeru prenos takih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ne bi smel biti podprt s prispevkom sistema jamstva za vloge. Če je za prenos obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, potrebna finančna podpora, bi bilo treba to podporo zagotoviti iz sheme za financiranje reševanja.

- (46) Zaradi možnosti uporabe sistema jamstva za vloge pri reševanju je treba podrobneje opredeliti, kako se lahko prispevek sistema jamstva za vloge upošteva pri izračunu zahtev za dostop do shem za financiranje reševanja. Če prispevek delničarjev in upnikov institucije v postopku reševanja v obliki zmanjšanja, odpisa ali konverzije njihovih obveznosti skupaj s prispevkom sistema jamstva za vloge znaša vsaj 8 % skupnih obveznosti institucije, vključno s kapitalom, bi morala imeti institucija možnost dostopati do sheme za financiranje reševanja za pridobitev dodatnega financiranja, kadar je to potrebno za zagotovitev učinkovitega reševanja v skladu s cilji reševanja. Če so ti pogoji izpolnjeni, bi moral biti prispevek sistema jamstva za vloge omejen na znesek, ki je potreben, da se omogoči dostop do sheme za financiranje reševanja, ***razen če znesek, ki ga prispeva shema za financiranje reševanja, presega omejitev v višini 5 % vseh obveznosti, vključno s kapitalom, pri čemer bi moral sistem jamstva za vloge v tem primeru sorazmerno prispevati k presežnemu znesku.*** Za zagotovitev, da se reševanje še naprej financira predvsem iz notranjih virov institucije, in da bi se čim bolj zmanjšalo izkrivljanje konkurence, bi morala biti možnost uporabe prispevka sistema jamstva za vloge za zagotovitev dostopa do shem za financiranje reševanja mogoča le za institucije, za katere načrt reševanja ali načrt reševanja skupine v primeru propada ne predvideva prenehanja v skladu s predpisi, glede na to, da je bila MREL, ki so jo organi za reševanje določili za te institucije, določena na ravni, ki vključuje tako zneske za

pokrivanje izgub kot zneske za dokapitalizacijo. *Možnost uporabe prispevka sistema jamstva za vloge za zagotovitev dostopa do shem za financiranje reševanja bi morala biti na voljo samo institucijam z minimalno preteklo ravnjo skladnosti z MREL.*

- (47) Glede na vlogo EBA pri podpiranju zblíževanja praks organov bi moral EBA spremljati in poročati o zasnovi in izvajanju ocen rešljivosti institucij in skupin ter o ukrepih in pripravah organov za reševanje, da se zagotovi učinkovito izvajanje instrumentov in pooblastil za reševanje. EBA bi moral pri tem poročanju oceniti tudi raven preglednosti ukrepov, ki jih sprejmejo organi za reševanje, za ustrezne zunanje deležnike, ter obseg njihovega prispevka k pripravljenosti na reševanje in rešljivosti institucij. EBA bi moral poleg tega poročati o ukrepih, ki so jih države članice sprejele za zaščito malih vlagateljev v zvezi z dolžniškimi instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje za MREL v skladu z Direktivo 2014/59/EU, pri čemer bi moral primerjati in oceniti morebitne učinke na čezmejno poslovanje. Področje uporabe obstoječih regulativnih tehničnih standardov o oceni dodatnih kapitalskih zahtev in zahteve po skupnem blažilniku za subjekte v postopku reševanja bi bilo treba razširiti na subjekte, ki niso bili opredeljeni kot subjekti v postopku reševanja, kadar te zahteve niso bile določene na isti podlagi kot MREL. EBA bi moral v letnem poročilu o MREL oceniti tudi, kako organi za reševanje izvajajo nove predpise za kalibracijo MREL za strategije s prenosom. EBA bi moral v okviru svojih nalog, da prispeva k zagotavljanju dosledne in usklajene ureditve za upravljanje kriz in reševanje v Uniji, usklajevati in nadzorovati postopke simulacije kriz. Te simulacije bi morale zajemati usklajevanje in sodelovanje med pristojnimi organi, organi za reševanje in sistemi jamstva za vloge med poslabšanjem finančnega položaja institucij in subjektov, preskušanje uporabe nabora instrumentov pri načrtovanju sanacije in reševanja, zgodnje posredovanje in reševanje na celosten način. Pri teh postopkih bi bilo treba upoštevati zlasti čezmejno razsežnost pri sodelovanju med zadevnimi organi ter uporabo razpoložljivih orodij in pooblastil. Simulacije kriz bi morale po potrebi zajemati tudi sprejetje in izvajanje shem za reševanje v bančni uniji v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014.
- (48) Visokokakovostna ocena učinka je ključna za pripravo dobrih zakonodajnih predlogov, ki temeljijo na dokazih, dejstva in dokazi pa so ključni za oblikovanje odločitev, sprejetih v zakonodajnem postopku. Zato bi morali organi za reševanje, pristojni organi, Enotni odbor za reševanje, ECB ter drugi člani Evropskega sistema centralnih bank in

EBA Komisiji na njeno zahtevo zagotoviti vse informacije, ki jih potrebuje za svoje naloge v zvezi z razvojem politike, vključno s pripravo ocen učinka ter pripravo zakonodajnih predlogov in pogajanji o njih.

- (49) Direktivo 2014/59/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (50) Ker ciljev te direktive, in sicer povečanja učinkovitosti in uspešnosti okvira za sanacijo in reševanje institucij in subjektov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi tveganj, ki jih lahko pomenijo različni nacionalni pristopi za integriteto enotnega trga, temveč se lahko s spremembo pravil, ki so že določena na ravni Unije, lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU se spremeni:

- (1) člen 2(1) se spremeni:
- (a) vstavi se naslednja točka 29a:
- „(29a) ‚alternativni ukrep zasebnega sektorja‘ pomeni vsako podporo, ki se ne šteje za izredno javnofinančno pomoč;“;
- (b) točka 35 se nadomesti z naslednjim:
- „(35) ‚kritične funkcije‘ pomeni aktivnosti, storitve ali dejavnosti, katerih prenehanje bo verjetno povzročilo motnje ključnih storitev v realnem gospodarstvu v eni ali več državah članicah ali težave s finančno stabilnostjo na nacionalni ali, **kadar je ustrezno**, regionalni ravni zaradi velikosti, tržnega deleža, zunanje in notranje medsebojne povezanosti, kompleksnosti ali čezmejnih dejavnosti institucije ali skupine, zlasti v zvezi z nadomestljivostjo teh aktivnosti, storitev ali dejavnosti. **Za namene te točke se regionalna raven oceni glede na teritorialno enoto, ki ustreza ravni 1 teritorialnih enot skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (raven NUTS 1) v smislu**

Uredbe (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ali ravni NUTS 2, kadar hude motnje v storitvah na ravni NUTS 2 pomenijo znatno tveganje sistemske krize na nacionalni ravni;*

** Uredba (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L 154, 21.6.2003, str. 1).“;*

(c) točka 71 se nadomesti z naslednjim:

„(71) ‚obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov,‘ pomeni obveznosti, vključno s tistimi, ki povzročijo oblikovanje računovodskih rezervacij, in kapitalske instrumente, ki niso kvalificirani kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali instrumenti dodatnega kapitala institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), in ki niso izključene iz področja uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov na podlagi člena 44(2);“;

(d) vstavita se naslednji točki 83d in 83e:

„(83d) ‚GSPI zunaj EU‘ pomeni GSPI zunaj EU, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 134, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(83e) ‚subjekt, ki je GSPI‘ pomeni subjekt, ki je GSPI, kot je opredeljen v členu 4(1), točka 136, Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(e) vstavi se naslednja točka 93a:

„(93a) ‚vloga‘ za namene členov 108 in 109 pomeni vlogo, kot je opredeljena v členu 2(1), točka 3, Direktive 2014/49/EU;“;

(2) v členu 5 se odstavki 2, 3 in 4 nadomestijo z naslednjim:

„2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije svoje načrte sanacije posodobijo vsaj enkrat letno ali po spremembi pravne ali organizacijske strukture institucije, njenega poslovanja ali finančnega položaja, ki bi lahko bistveno vplivala na načrt sanacije ali zaradi katere bi ga bilo treba bistveno spremeniti. Pristojni organi lahko od institucij zahtevajo, da svoje načrte sanacije posodablajo pogosteje.

Če v 12 mesecih po zadnji letni posodobitvi načrta sanacije ni sprememb iz prvega pododstavka, lahko pristojni organi do naslednjega 12-mesečnega obdobja izjemoma opustijo obveznost posodobitve načrta sanacije. ***Takšna opustitev se odobri za največ dve zaporedni 12-mesečni obdobji.***

3. Načrti sanacije ne predvidevajo dostopa do ali prejemanja ničesar od naslednjega:

- (a) izredne javnofinančne pomoči;
- (b) izredne likvidnostne pomoči centralne banke;
- (c) likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti ali obrestne mere.

4. Kadar je to ustrezno, načrti sanacije vključujejo analizo, kako in kdaj bi lahko institucija zaprosila za posojilo centralne banke, ki ni izključeno iz področja uporabe načrta sanacije na podlagi odstavka 3, v okoliščinah, ki se obravnavajo v načrtu, in določijo sredstva, ki bi bila verjetno priznana v okviru zavarovanja s premoženjem.“;

(3) v členu 6 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Kadar pristojni organ oceni, da ima načrt sanacije bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo izvajanje, o svoji oceni obvesti institucijo ali nadrejeno družbo skupine in od nje zahteva, da v roku treh mesecev, ki se lahko z odobritvijo organov podaljša za en mesec, predloži popravljen načrt, v katerem je prikazano, kako so te pomanjkljivosti ali ovire odpravljene.“;

(4) v členu 8(2) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA lahko v skladu s členom 31(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 1093/2010 na prošnjo pristojnega organa pristojnim organom pomaga pri doseganju skupne odločitve.“;

(5) **■** člen 10 se ***spremeni***:

(a) odstavek 7 se spremeni:

(i) vstavi se naslednja točka:

„(aa) kadar je ustrezno, podroben opis razlogov za ugotovitev, da je treba institucijo opredeliti kot subjekt za likvidacijo, vključno s pojasnilom, kako je organ za reševanje ugotovil, da institucija nima kritičnih funkcij;“;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(ja) opis, kako bi se z različnimi strategijami reševanja najboljše dosegli cilji reševanja iz člena 31;“;

(iii) vstavi se naslednja točka:

„(pa) podroben in količinsko opredeljen seznam kritih vlog in upravičenih vlog fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 8a:

*„8a. Organi za reševanje ne sprejmejo načrtov reševanja, kadar je **bil v zvezi s subjektom začet insolvenčni postopek** v skladu z veljavnim nacionalnim pravom na podlagi člena 32b ali kadar se uporablja člen 37(6).“;*

(c) v odstavku 9 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA revidirani osnutek regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembah].“;

(6) člen 12 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se *dodata naslednja* drugi *in četrty* pododstavek:

„Organi za reševanje lahko pri opredelitvi ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s podrejenimi družbami iz prvega pododstavka, točka (b), ki niso subjekti v postopku reševanja, uporabijo poenostavljen pristop, če tak pristop ne vpliva negativno na rešljivost skupine, ob upoštevanju velikosti podrejene družbe, njenega profila tveganja, odsotnosti kritičnih funkcij in strategije reševanja skupine.

V načrtu reševanja skupine se določi, ali se subjekti v skupini v postopku reševanja, ki niso subjekt v postopku reševanja, štejejo za subjekte za likvidacijo. Brez poseganja v druge dejavnike, ki jih lahko organi za reševanje štejejo za pomembne, se subjekti, ki opravljajo kritične funkcije, ne štejejo za subjekte za likvidacijo.“;

(aa) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Načrt reševanja skupine se pripravi na podlagi *zahtev iz člena 10* in informacij, predloženih v skladu s členom 11.“;

(ab) v odstavku 3 se vstavi naslednja točka:

„(-aa) je podroben opis razlogov za ugotovitev, da je treba subjekt v skupini iz odstavka 1, točke (a) do (d), šteti za subjekt za likvidacijo, vključno z obrazložitvijo, kako je organ za reševanje ugotovil, da institucija nima kritičnih funkcij, ter kako je bilo upoštevano razmerje med njenim zneskom skupne izpostavljenosti tveganju in poslovnimi prihodki v znesku skupne izpostavljenosti tveganju in poslovnimi prihodki skupine ter stopnjo finančnega vzvoda subjekta v skupini v okviru skupine;“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 5a:

„5a. Organi za reševanje ne sprejmejo načrtov reševanja, kadar je *bil v zvezi s subjektom začet insolvenčni postopek* v skladu z veljavnim nacionalnim pravom na podlagi člena 32b ali kadar se uporablja člen 37(6).“;

(7) v členu 13(4) se četrti pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA lahko v skladu s členom 31(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 1093/2010 na prošnjo organa za reševanje organom za reševanje pomaga pri doseganju skupne odločitve.“;

(8) v členu 15 se doda naslednji odstavek 5:

„5. EBA spremlja pripravo notranjih politik za in izvajanje ocen rešljivosti institucij ali skupin iz tega člena in člena 16 s strani organov za reševanje. EBA poroča Komisiji o obstoječih praksah v zvezi z ocenami rešljivosti in morebitnih razhajanjih med državami članicami do... [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 2 leti po datumu začetka veljavnosti te direktive] ter po potrebi spremlja izvajanje vseh priporočil iz navedenega poročila.

Poročilo iz prvega pododstavka zajema vsaj naslednje:

(a) oceno metodologij, ki so jih razvili organi za reševanje za izvajanje ocen rešljivosti, vključno z opredelitvijo področij, na katerih lahko prihaja do razhajanj med državami članicami;

- (b) oceno zmogljivosti za testiranje, ki jih organi za reševanje potrebujejo za zagotovitev učinkovitega izvajanja strategije reševanja;
- (c) raven preglednosti metodologij, ki jih organi za reševanje razvijejo za izvajanje ocen rešljivosti, in njihovih rezultatov za zadevne deležnike.“;

(9) v členu 16a se doda naslednji odstavek 7:

„7. Kadar za subjekt ne velja zahteva po skupnem blažilniku na isti podlagi kot je tista, na kateri mora subjekt izpolnjevati zahteve iz členov 45c in 45d, organi za reševanje uporabijo odstavke 1 do 6 tega člena na podlagi ocene zahteve po skupnem blažilniku, izračunane v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2021/1118*. Uporablja se člen 128, četrti odstavek, Direktive 2013/36/EU.

Organ za reševanje v odločitev o določitvi zahtev iz členov 45c in 45d te direktive vključi ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku iz prvega pododstavka. Subjekt javno objavi ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku skupaj z informacijami iz člena 45i(3).

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/1118 z dne 26. marca 2021 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo metodologijo, ki jo morajo organi za reševanje uporabiti pri oceni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta in zahteve po skupnem blažilniku za subjekte v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, kadar za skupino v postopku reševanja ne veljajo navedene zahteve iz navedene direktive (UL L 241, 8.7.2021, str. 1).“;

(10) **člen 17 se spremeni:**

(a) v odstavku 4 se doda naslednji tretji pododstavek:

„Če ukrepi, ki jih predlaga zadevni subjekt, učinkovito zmanjšujejo ali odpravljajo ovire za rešljivost, organ za reševanje sprejme odločitev po posvetovanju s pristojnim organom. V tej odločitvi se navede, da predlagani ukrepi učinkovito zmanjšujejo ali odpravljajo ovire za rešljivost, in zahteva, da subjekt izvede predlagane ukrepe.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„8a. Organ za reševanje ob koncu vsakega cikla načrtovanja reševanja objavi anonimiziran seznam, v katerem so v zbirni obliki predstavljene vse ugotovljene znatne ovire za rešljivost in ustrezni ukrepi za njihovo odpravo. Uporabljajo se določbe o zaupnosti iz člena 84 te direktive.“;

(11) člen 18 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, vse ukrepe, ki jih predlaga nadrejena družba v Uniji, sporoči konsolidacijskemu nadzorniku, EBA, organom za reševanje podrejenih družb in organom za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice, če je to pomembno za zadevno podružnico. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb po posvetovanju s pristojnimi organi in organi za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice, storijo vse, kar je v njihovi moči, da v okviru kolegija za reševanje sprejmejo skupno odločitev o ugotovitvi bistvenih ovir ter po potrebi o oceni ukrepov, ki jih predlaga nadrejena družba v Uniji, in ukrepov, ki jih za obravnavanje ali odpravo ovir zahtevajo organi, pri čemer upoštevajo možni učinek teh ukrepov v vseh državah članicah, v katerih deluje skupina.“;

(b) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Če skupna odločitev o sprejetju katerega koli ukrepa iz člena 17(5), točka (g), (h) ali (k), ni bila sprejeta, lahko EBA na prošnjo organa za reševanje v skladu z odstavkom 6, 6a ali 7 tega člena pomaga organom za reševanje pri doseganju sporazuma v skladu s členom 19(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(12) člena 27 in 28 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 27

Ukrepi za zgodnje posredovanje

1. Države članice zagotovijo, da ■ pristojni organi **brez nepotrebnega odlašanja preučijo in po potrebi** uporabijo ukrepe za zgodnje posredovanje, kadar institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:

- (a) institucija ali subjekt izpolnjuje pogoje iz člena 102 Direktive 2013/36/EU ali člena 38 Direktive (EU) 2019/2034 ali pa je pristojni organ ugotovil, da ureditve, strategije, procesi in mehanizmi, ki jih izvaja institucija ali subjekt, ter kapital in likvidnost te institucije ali subjekta ne zagotavljajo zanesljivega upravljanja in kritja njegovih tveganj, pri čemer velja kar koli od naslednjega:
 - (i) institucija ali subjekt ni sprejel popravni ukrepov, ki jih zahteva pristojni organ, vključno z ukrepi iz člena 104 Direktive 2013/36/EU ali člena 49 Direktive (EU) 2019/2034;
 - (ii) pristojni organ meni, da popravni ukrepi, razen ukrepov za zgodnje posredovanje, ne zadostujejo za odpravo težav ;
- (b) institucija ali subjekt v 12 mesecih po oceni pristojnega organa krši ali bo verjetno kršil zahteve iz naslova II Direktive 2014/65/EU, iz členov 3 do 7, členov 14 do 17 ali členov 24, 25 in 26 Uredbe (EU) št. 600/2014 ali iz členov 45e ali 45f te direktive.

Kadar se pogoji znatno poslabšajo ali nastopijo neugodne okoliščine ali se pridobijo nove informacije o subjektu, lahko pristojni organ določi, da je pogoj iz prvega pododstavka, točka (a)(ii), izpolnjen, ne da bi predhodno sprejel druge popravne ukrepe, vključno z izvajanjem pooblastil iz člena 104 Direktive 2013/36/EU ali člena 39 Direktive (EU) 2019/2034.

Za namene prvega pododstavka, točka (b), tega odstavka države članice zagotovijo, da pristojni organi v skladu z Direktivo 2014/65/EU ali Uredbo (EU) št. 600/2014 ali, kot je ustrezno, organ za reševanje o kršitvi ali verjetni kršitvi nemudoma obvesti pristojni organ.

1a. Za namene odstavka 1 ukrepi za zgodnje posredovanje vključujejo naslednje:

- (a) zahtevo, da upravljalni organ institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), stori eno od naslednjega:
 - (i) izvede eno ali več ureditev ali ukrepov iz načrta sanacije;
 - (ii) posodobi načrt sanacije v skladu s členom 5(2), kadar se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predpostavk iz

prvotnega načrta sanacije, in v določenem časovnem okviru izvede eno ali več ureditev ali ukrepov iz posodobljenega načrta sanacije;

- (b) zahtevo, da upravljalni organ institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), skliče skupščino delničarjev institucije oziroma subjekta ali da delničarji to storijo sami, če upravljalni organ te zahteve ne izpolni, v obeh primerih pa, da se določi dnevni red in zahteva, da delničarji preučijo sprejetje nekaterih odločitev;
- (c) zahtevo, da upravljalni organ institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), pripravi **akcijski** načrt, po potrebi v skladu z načrtom sanacije, za pogajanja o prestrukturiranju dolga z nekaterimi ali vsemi njegovimi upniki;
- (d) zahtevo po spremembi pravne strukture institucije;
- (e) zahtevo po odstranitvi ali zamenjavi celotnega višjega vodstva ali upravljalnega organa institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ali njegovih posameznih članov v skladu s členom 28;
- (f) imenovanje enega ali več začasnih upraviteljev institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), v skladu s členom 29.

(fa) zahtevo, da upravljalni organ subjekta pripravi načrt, ki ga subjekt lahko izvede, kadar se zadevna pravna oseba subjekta odloči, da bo začela prostovoljno prenehanje podjetja.

2. Pristojni organi izberejo ustrezne ***in pravočasne*** ukrepe za zgodnje posredovanje na podlagi tega, kar je sorazmerno z zastavljenimi cilji, pri čemer med drugim upoštevajo resnost kršitve ali verjetne kršitve in hitrost poslabšanja finančnega položaja institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d).

3. Pristojni organi za vsak ukrep iz odstavka 1a določijo rok, ki je primeren za izvedbo tega ukrepa in ki pristojnemu organu omogoča, da oceni njegovo učinkovitost.

Ocena ukrepa se izvede takoj po izteku roka in se posreduje organu za reševanje. Kadar se v oceni ugotovi, da ukrepi niso bili v celoti izvedeni ali da niso učinkoviti, pristojni organ po posvetovanju z organom za reševanje oceni pogoj iz člena 32(1), točka (a).

4. EBA do ... [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] izda *osnutek regulativnih tehničnih standardov* za spodbujanje dosledne uporabe sprožilcev *za uporabo ukrepov* iz odstavka 1 tega člena.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 28

Zamenjava višjega vodstva ali upravljalnega organa

Za namene člena 27(1a), točka (e), države članice zagotovijo, da se novo višje vodstvo ali upravljalni organ ali posamezni člani teh organov imenujejo v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom ter da jih odobri ali potrdi pristojni organ.“;

(13) člen 29 se spremeni:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Za namene člena 27(1a), točka (f), države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi na podlagi tega, kar je sorazmerno glede na okoliščine, imenujejo katerega koli začasnega upravitelja, da stori eno od naslednjega:

(a) začasno nadomesti upravljalni organ institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d);

(b) začasno sodeluje z upravljalnim organom institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d).

Pristojni organ svojo izbiro v skladu s točko (a) ali (b) navede ob imenovanju začasnega upravitelja.

Za namene prvega pododstavka, točka (b), pristojni organ ob imenovanju začasnega upravitelja poleg tega določi vlogo, pristojnosti in pooblastila tega začasnega upravitelja ter zahteve za upravljalni organ institucije ali subjekta o posvetovanju z začasnim upraviteljem ali pridobitvi njegove privolitve pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov.

Države članice od pristojnega organa zahtevajo, da objavi imenovanje katerega koli začasnega upravitelja, razen če ta ni pooblaščen za zastopanje institucije ali

subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), **ali sprejemanje odločitev v njegovem imenu.**

Države članice nadalje zagotovijo, da vsak začasni upravitelj izpolnjuje zahteve iz člena 91(1), (2) in (8) Direktive 2013/36/EU. Ocena pristojnih organov o tem, ali začasni upravitelj izpolnjuje navedene zahteve, je sestavni del odločitve o imenovanju tega začasnega upravitelja.

2. Pristojni organ ob imenovanju začasnega upravitelja določi njegova pooblastila, ki so sorazmerna glede na okoliščine. Ta pooblastila lahko vključujejo nekatera ali vsa pooblastila upravljalnega organa institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d), v skladu s statutom institucije ali subjekta in nacionalnim pravom, vključno s pooblastilom za izvajanje nekaterih ali vseh upravnih nalog upravljalnega organa institucije ali subjekta. Pooblastila začasnega upravitelja v zvezi z institucijo ali subjektom so skladna z veljavnim pravom gospodarskih družb. **Pristojni organ lahko v primeru spremembe okoliščin ta pooblastila prilagodi.**

3. Pristojni organ ob imenovanju začasnega upravitelja opredeli njegovo vlogo in naloge. Take vloge in naloge lahko vključujejo:

- (a) ugotavljanje finančnega položaja institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d);
- (b) upravljanje poslovanja ali dela poslovanja institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), z namenom ohranjanja ali obnovitve njegovega finančnega položaja;
- (c) sprejetje ukrepov za ponovno vzpostavitev zanesljivega in skrbnega upravljanja poslov institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d).

Pristojni organ ob imenovanju začasnega upravitelja opredeli morebitne omejitve njegove vloge in nalog.‘‘;

- (b) v odstavku 5 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V vsakem primeru lahko začasni upravitelj pooblastilo za sklic generalne skupščine delničarjev institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d),

in določitev njenega dnevnega reda uporabi le ob predhodni privolitvi pristojnega organa.“;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Začasni upravitelj na zahtevo pristojnega organa v časovnih presledkih, ki jih določi pristojni organ, *in sicer vsaj enkrat po preteku prvih šestih mesecev*, v vsakem primeru pa na koncu svojega mandata pripravi poročila o finančnem položaju institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d), ter ukrepov, ki jih je izvedel v okviru izpolnjevanja svojih nalog.“;

(ca) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Začasni upravitelj je imenovan za največ eno leto. To obdobje se lahko izjemoma enkrat podaljša, če so pogoji za imenovanje začasnega upravitelja še naprej izpolnjeni. Pristojni organ je odgovoren za ugotavljanje, ali so ti pogoji izpolnjeni, in za utemeljitev takšne odločitve delničarjem.“;

(14) člen 30 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Usklajevanje pooblastil za zgodnje posredovanje za skupine“;

(b) odstavki 1 do 4 se nadomestijo z naslednjimi:

„1. Če so v zvezi z nadrejeno družbo v Uniji izpolnjeni pogoji za uvedbo ukrepov za zgodnje posredovanje iz člena 27, konsolidacijski nadzornik pred odločitvijo o uporabi ukrepa za zgodnje posredovanje o tem uradno obvesti EBA in se posvetuje z drugimi pristojnimi organi v okviru kolegija nadzornikov.

2. Konsolidacijski nadzornik po uradnem obvestilu in posvetovanju iz odstavka 1 odloči, ali bo v zvezi z zadevno nadrejeno družbo v Uniji uporabil ukrepe za zgodnje posredovanje iz člena 27, pri tem pa upošteva vpliv teh ukrepov na subjekte v skupini v drugih državah članicah. O odločitvi uradno obvesti EBA in druge pristojne organe v kolegiju nadzornikov.

3. Če so izpolnjeni pogoji za izvajanje ukrepov za zgodnje posredovanje iz člena 27 v zvezi s podrejeno družbo nadrejene družbe v Uniji, pristojni organ, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, ki namerava sprejeti ukrep v skladu

z navedenim členom, o tem uradno obvesti EBA in se posvetuje s konsolidacijskim nadzornikom.

Ko je uradno obveščen, lahko konsolidacijski nadzornik v zvezi z zadevno institucijo ali subjektom iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d), oceni verjetni vpliv izvedbe ukrepov za zgodnje posredovanje iz člena 27 na skupino ali subjekte v skupini v drugih državah članicah. Konsolidacijski nadzornik to oceno v treh dneh sporoči pristojnemu organu.

Po tem uradnem obvestilu in posvetovanju se pristojni organ odloči, ali bo izvedel kak ukrep za zgodnje posredovanje. Pri odločitvi ustrezno upošteva morebitno oceno konsolidacijskega nadzornika. Pristojni organ o odločitvi uradno obvesti EBA, konsolidacijskega nadzornika in druge pristojne organe v kolegiju nadzornikov.

4. Če namerava več kot en pristojni organ izvesti ukrep za zgodnje posredovanje iz člena 27 za več kot eno institucijo ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d), v isti skupini, konsolidacijski nadzornik in drugi zadevni pristojni organi presodijo, ali je ustrezneje imenovati istega začasnega upravitelja za vse zadevne subjekte ali usklajevati uporabo drugih ukrepov za zgodnje posredovanje za več kot eno institucijo ali subjekt, da se olajša izvajanje ukrepov za ponovno vzpostavitev finančnega položaja zadevne institucije ali subjekta. Ocena se poda v obliki skupne odločitve konsolidacijskega nadzornika in drugih zadevnih pristojnih organov. Skupna odločitev se sprejme v petih dneh od datuma obvestila iz odstavka 1. Skupna odločitev se obrazloži in navede v dokumentu, ki ga konsolidacijski nadzornik predloži nadrejeni družbi v Uniji.

EBA lahko v skladu s členom 31 Uredbe (EU) št. 1093/2010 pristojnemu organu na njegovo zahtevo pomaga pri doseganju sporazuma.

Če skupna odločitev ni sprejeta v petih dneh, lahko konsolidacijski nadzornik in pristojni organi podrejenih družb samostojno sprejmejo odločitve o imenovanju začasnega upravitelja za institucije ali subjekte iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d), za katere so odgovorni, in o izvedbi drugih ukrepov za zgodnje posredovanje.“;

- (c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. EBA lahko v skladu s členom 19(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 pristojnim organom, ki nameravajo izvesti enega ali več ukrepov iz člena 27(1a), točka (a), te direktive v zvezi s točkami 4, 10, 11 in 19 oddelka A Priloge k tej direktivi, iz člena 27(1a), točka (c), te direktive ali člena 27(1), točka (d), te direktive, na zahtevo katerega koli od njih pomaga pri doseganju dogovora.“;

(15) vstavi se naslednji člen 30a:

„Člen 30a

Priprave na reševanje

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi organe za reševanje brez odlašanja uradno obvestijo o:

- (a) katerem koli ukrepu iz člena 104(1) Direktive 2013/36/EU, ki ga zahtevajo od institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), te direktive *in katerega namen je obravnavanje poslabšanja položaja institucije, navedenega subjekta ali skupine*;
- (b) kadar nadzorna dejavnost pokaže, da so v zvezi z institucijo ali subjektom iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), te direktive izpolnjeni pogoji iz člena 27(1) te direktive, oceni, da so ti pogoji izpolnjeni, ne glede na kakršen koli ukrep za zgodnje posredovanje;
- (c) uporabi katerega koli od ukrepov za zgodnje posredovanje iz člena 27.

Pristojni organi v *tesnem* sodelovanju z organi za reševanje pozorno spremljajo položaj institucije ali subjekta in njegovo spoštovanje ukrepov iz prvega pododstavka, točka (a), katerih namen je obravnavati poslabšanje položaja te institucije ali subjekta, in ukrepov za zgodnje posredovanje iz prvega pododstavka, točka (c).

2. Pristojni organi čim prej uradno obvestijo organe za reševanje, če menijo, da obstaja pomembno tveganje, da bo v zvezi z institucijo ali subjektom iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), veljala ena ali več okoliščin iz člena 32(4). Uradno obvestilo vsebuje:

- (a) razloge za uradno obvestilo;
- (b) pregled ukrepov, ki bi preprečili propad institucije ali subjekta v razumnem roku, njihov pričakovani učinek na institucijo ali subjekt, kar zadeva okoliščine iz člena 32(4), in pričakovani časovni okvir za izvajanje teh ukrepov.

Organi za reševanje po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka v tesnem sodelovanju s pristojnimi organi ocenijo, kaj je razumen časovni okvir za namene ocene pogoja iz člena 32(1), točka (b), ob upoštevanju hitrosti poslabšanja razmer v instituciji ali subjektu iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), *morebitnega vpliva na finančni sistem, zaščito vlagateljev in ohranitev sredstev strank, tveganja, da se bodo zaradi podaljšanja postopka povečali skupni stroški za stranke in gospodarstvo*, potrebe po učinkovitem izvajanju strategije reševanja in vseh drugih ustreznih dejavnikov. Organi za reševanje to oceno čim prej sporočijo pristojnim organom.

Po uradnem obvestilu iz prvega pododstavka pristojni organi in organi za reševanje v tesnem sodelovanju spremljajo položaj institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izvajanje vseh zadevnih ukrepov v njihovem pričakovanem časovnem okviru in vse druge pomembne dogodke. V ta namen se organi za reševanje in pristojni organi redno srečujejo, pri čemer pogostost srečanj določijo organi za reševanje glede na okoliščine primera. Pristojni organi in organi za reševanje drug drugemu brez odlašanja zagotovijo vse ustrezne informacije.

3. Pristojni organi organom za reševanje zagotovijo vse informacije, ki jih zahtevajo organi za reševanje in so potrebne za vse naslednje:

- (a) posodobitev načrta reševanja in priprave na morebitno reševanje institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d);
- (b) izvedbo vrednotenja iz člena 36.

Kadar take informacije pristojnim organom še niso na voljo, organi za reševanje in pristojni organi sodelujejo in se usklajujejo, da bi pridobili te informacije. V ta namen so pristojni organi pooblašteni, da od institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), zahtevajo, da zagotovi take informacije, tudi z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem, in da te informacije zagotovijo organom za reševanje.

4. Pooblastila organov za reševanje vključujejo pooblastilo za trženje institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), potencialnim kupcem oziroma sklepanje dogovorov za tako trženje potencialnim kupcem ali da od institucije ali subjekta zahtevajo, da to stori, za naslednje namene:

- (a) priprave na reševanje navedene institucije ali subjekta v skladu s pogoji iz člena 39(2) in določbami o zaupnosti iz člena 84;

(b) prispevanje k oceni organa za reševanje o pogoju iz člena 32(1), točka (b).

4a. Kadar se organ za reševanje pri izvajanju pooblastila iz odstavka 4 odloči, da bo tržil neposredno potencialnim kupcem, ustrezno upošteva okoliščine primera in morebiten vpliv izvajanja tega pooblastila na splošni položaj subjekta.

5. Za namene odstavka 4 so organi za reševanje pooblašteni, da od institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), zahtevajo, da vzpostavi digitalno platformo za izmenjavo informacij, potrebnih za trženje te institucije ali subjekta, s potencialnimi kupci ali s svetovalci in cenilci, ki jih zaposli organ za reševanje. **V tem primeru se uporablja člen 84(1), točka (e).**

6. Ugotovitev, da so pogoji iz člena 27(1) izpolnjeni, in predhodno sprejetje ukrepov za zgodnje posredovanje nista nujna pogoja, da se lahko organi za reševanje pripravijo na reševanje institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ali izvajajo pooblastilo iz odstavkov 4 in 5 tega člena.

7. Organi za reševanje brez odlašanja uradno obvestijo pristojne organe o vseh ukrepih, sprejetih v skladu z odstavkoma 4 in 5.

8. Države članice zagotovijo, da pristojni organi in organi za reševanje tesno sodelujejo:

- (a) pri odločanju o sprejetju ukrepov iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (a), tega člena, katerih namen je obravnavanje poslabšanja položaja institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ter ukrepov iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (c), tega člena;
- (b) pri odločanju o sprejetju katerega koli ukrepa iz odstavkov 4 in 5;
- (c) med izvajanjem ukrepov iz točk (a) in (b) tega pododstavka.

Pristojni organi in organi za reševanje zagotovijo, da so ti ukrepi dosledni, usklajeni in učinkoviti.“;

(16) v členu 31(2) se točki (c) in (d) nadomestita z naslednjim:

„(c) zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči, zlasti kadar se zagotavlja iz proračuna države članice;

(d) zaščititi *krite vloge in, kolikor je mogoče, tudi nekriti del upravičenih vlog fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij ter* zaščititi investitorje, ki jih zajema Direktiva 97/9/ES;“;

(17) člen 32 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi z institucijo, če organi za reševanje po prejemu sporočila iz odstavka 2 ali na lastno pobudo v skladu s postopkom iz odstavka 2 ugotovijo, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) institucija propada ali bo verjetno propadla;

(b) ■ ni upravičeno pričakovati, da bi kakršen koli alternativni ukrep zasebnega sektorja, vključno z ukrepi v okviru *institucionalne sheme za zaščito vlog*, nadzorni ukrep, ukrepi za zgodnje posredovanje oziroma odpis ali konverzija ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz člena 59(2), izvedeni v zvezi z institucijo, preprečili propad *ali verjeten propad* institucije v razumnem obdobju;

(c) ukrep za reševanje je v javnem interesu v skladu z odstavkom 5.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organ po posvetovanju z organom za reševanje oceni pogoj iz odstavka 1, točka (a).

Države članice lahko določijo, da lahko oceno pogoja iz odstavka 1, točka (a), poleg pristojnega organa opravi tudi organ za reševanje, po posvetovanju s pristojnim organom, kadar imajo organi za reševanje v skladu z nacionalnim pravom na voljo potrebne instrumente za tako oceno, zlasti ustrezen dostop do pomembnih informacij. V takem primeru države članice zagotovijo, da pristojni organ organu za reševanje brez odlašanja zagotovi vse ustrezne informacije, ki jih ta zahteva za izvedbo ocene, preden ali potem, ko ga organ za reševanje obvesti o svoji nameri, da bo opravil to oceno.

Oceno pogoja iz odstavka 1, točka (b), opravi organ za reševanje v tesnem sodelovanju s pristojnim organom, *potem ko se brez odlašanja posvetuje z imenovanim organom sistema jamstva za vloge in po potrebi institucionalne*

sheme za zaščito vlog, katere članica je institucija. Posvetovanje z institucionalno shemo za zaščito vlog vključuje preučitev razpoložljivosti ukrepov v okviru te sheme, ki bi lahko preprečili propad institucije v razumnem obdobju. Pristojni organ brez odlašanja organu za reševanje predloži vse ustrezne informacije, ki jih organ za reševanje zahteva za utemeljitev svoje ocene. Pristojni organ lahko organ za reševanje tudi obvesti, da meni, da je pogoj iz odstavka 1, točka (b), izpolnjen.“;

(b) odstavek 4 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) potrebna je izredna javnofinančna pomoč, razen kadar se taka pomoč odobri v eni od oblik iz člena 32c;“;

(ii) drugi do peti pododstavek se črtajo;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Za namene odstavka 1, točka (c), tega člena se šteje, da je ukrep za reševanje v javnem interesu, če je potreben za uresničitev enega ali več ciljev reševanja iz člena 31 in je sorazmeren z njimi ter če s prenehanjem institucije v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče učinkoviteje doseči.

Šteje se, da ukrep za reševanje ni v javnem interesu za namene odstavka 1, točka (c), tega člena, če se organ za reševanje odloči, da bo v skladu s členom 4 za institucijo uporabil poenostavljene obveznosti. Domneva je izpodbojna in se ne uporablja, kadar organ za reševanje oceni, da bi bil ogrožen eden ali več ciljev reševanja, če bi institucija prenehala po običajnih insolvenčnih postopkih.

Države članice zagotovijo, da organ za reševanje pri izvajanju ocene iz prvega pododstavka na podlagi informacij, ki so mu na voljo v času te ocene, ***oceni*** in primerja vso izredno javnofinančno pomoč, **ki** bo odobrena instituciji tako v primeru reševanja kot v primeru prenehanja v skladu z veljavnim nacionalnim pravom.

5a. EBA prispeva k spremljanju in spodbujanju učinkovite in dosledne uporabe ocene javnega interesa iz odstavka 5.

EBA do ... [dve leti po datumu začetka uporabe te direktive o spremembah] predloži poročilo o obsegu in uporabi odstavka 5 po vsej Uniji. To poročilo se posreduje Komisiji, da se oceni učinkovitost ukrepov iz odstavka 5 in njihov učinek na enake konkurenčne pogoje.

EBA lahko na podlagi rezultatov poročila razvije regulativne tehnične standarde, da bi zbližali prakse in zagotovili enake konkurenčne pogoje med državami članicami do... [dve leti od datuma začetka uporabe te direktive o spremembah]. “;

(18) člena 32a in 32b se nadomestita z naslednjim:

„Člen 32a

Pogoji za reševanje v zvezi s centralnim organom in kreditnimi institucijami, ki so stalno povezane s centralnim organom

Države članice zagotovijo, da ■ organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s centralnim organom in vsemi kreditnimi institucijami, ki so stalno povezane z njim in so del iste skupine v postopku reševanja, **samo** kadar centralni organ in vse kreditne institucije, ki so stalno povezane z njim, ali skupina v postopku reševanja, ki ji pripadajo, kot celota izpolnjuje pogoje iz člena 32(1).

Člen 32b

Postopki v zvezi z institucijami in subjekti, za katere ne veljajo ukrepi za reševanje

1. Kadar organ za reševanje ugotovi, da institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izpolnjuje pogoje iz člena 32(1), točki (a) in (b), vendar ne pogoja iz člena 32(1), točka (c), države članice zagotovijo, da je zadevni nacionalni upravni ali sodni organ pooblaščen, da brez odlašanja začne postopek za prenehanje institucije ali subjekta v skladu s predpisi skladno z veljavnim nacionalnim pravom.

2. Države članice zagotovijo, da institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ki preneha v skladu s predpisi skladno z veljavnim nacionalnim pravom, v razumnem času izstopi s trga ali preneha opravljati svoje bančne dejavnosti.

3. Države članice zagotovijo, da je, kadar organ za reševanje ugotovi, da institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izpolnjuje pogoje iz člena 32(1), točki (a) in (b), vendar ne pogoja iz člena 32(1), točka (c), ugotovitev, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel v skladu s členom 32(1), točka (a), pogoj za to, da pristojni organ odvzame dovoljenje v skladu s členom 18 Direktive 2013/36/EU.

4. Države članice zagotovijo, da je odvzem dovoljenja instituciji ali subjektu iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), zadosten pogoj za to, da lahko zadevni nacionalni upravni ali sodni organ brez odlašanja začne postopek za prenehanje institucije ali subjekta v skladu s predpisi skladno z veljavnim nacionalnim pravom.“;

(19) vstavi se naslednji člen 32c:

„Člen 32c

Izredna javnofinančna pomoč

1. Države članice zagotovijo, da se lahko instituciji ali subjektu iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izjemoma odobri izredna javnofinančna pomoč zunaj ukrepa za reševanje le v enem od naslednjih primerov in pod pogojem, da je izredna javnofinančna pomoč skladna s pogoji in zahtevami iz okvira Unije za državne pomoči:

(a) kadar se za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice **izjemne ali sistemske narave in** ohranitev finančne stabilnosti izredna javnofinančna pomoč zagotovi kot:

- (i) državno jamstvo za kritje likvidnostnih posojil, ki so jih zagotovile centralne banke v skladu s svojimi pogoji;
- (ii) državno jamstvo za na novo izdane obveznosti;
- (iii) pridobitev kapitalskih instrumentov, ki niso instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ali drugih kapitalskih instrumentov ali uporaba ukrepov za oslABLJENA sredstva po cenah, s trajanjem in pod drugimi pogoji, ki zadevni instituciji ali subjektu ne dajejo neupravičene prednosti, **pod pogojem, da** ob odobritvi javne pomoči ne obstajajo niti okoliščine iz člena 32(4), točka (a), (b) ali (c), niti okoliščine iz člena 59(3);

- (b) kadar se izredna javnofinančna pomoč izvaja v obliki **stroškovno učinkovitega** posredovanja sistema jamstva za vloge ■ v skladu s pogoji iz členov 11a in 11b Direktive 2014/49/EU, če ne obstaja nobena od okoliščin iz člena 32(4);
- (c) kadar je izredna javnofinančna pomoč v obliki **stroškovno učinkovitega** posredovanja sistema jamstva za vloge v okviru prenehanja **kreditne** institucije na podlagi člena 32b in v skladu s pogoji iz člena 11(5) Direktive 2014/49/EU;
- (d) kadar je izredna javnofinančna pomoč v obliki državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU, dodeljene v okviru prenehanja institucije ali subjekta v skladu s členom 32b te direktive, razen podpore, ki jo odobri sistem jamstva za vloge v skladu s členom 11(5) Direktive 2014/49/EU.

2. Podporni ukrepi iz odstavka 1, točka (a), izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) ukrepi so omejeni na solventne institucije ali subjekte, kot to potrdi pristojni organ;
- (b) ukrepi so previdnostne in začasne narave ter temeljijo na vnaprej določeni ■ strategiji **za izstop iz podpornega ukrepa**, ki jo odobri pristojni organ, vključno z jasno določenim datumom prenehanja ukrepov, datumom prodaje ali načrtom odplačevanja za katerega koli od predvidenih ukrepov; **te informacije se razkrijejo šele eno leto po zaključku strategije za izstop iz podpornega ukrepa ali izvajanja načrta popravnih ukrepov ali oceni v skladu s sedmim pododstavkom tega odstavka;**
- (c) ukrepi so sorazmerni za odpravo posledic resne motnje ali ohranitev finančne stabilnosti;
- (d) ukrepi se ne uporabljajo za izravnavo izgub, ki jih je ustvarila ali jih bo v **naslednjih 12 mesecih** verjetno ustvarila institucija ali subjekt.

Za namene prvega pododstavka, točka (a), se institucija ali subjekt šteje za solventnega, če pristojni organ ugotovi, da ni prišlo ali v naslednjih 12 mesecih **na podlagi trenutnih pričakovanj** verjetno ne bo prišlo do kršitve zahtev iz člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, člena 104a Direktive 2013/36/EU, člena 11(1) Uredbe (EU) 2019/2033, člena 40 Direktive (EU) 2019/2034 ali ustreznih veljavnih zahtev v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom.

Za namene prvega pododstavka, točka (d), zadevni pristojni organ količinsko opredeli izgube, ki jih je institucija ali subjekt ustvaril ali jih bo verjetno ustvaril. Ta količinska opredelitev temelji vsaj na *pregledih kakovosti sredstev, ki jih opravijo ECB, EBA ali nacionalni organi, ali po potrebi na inšpekcijskih pregledih na kraju samem, ki jih izvede pristojni organ. Kadar takih pregledov ni mogoče izvesti pravočasno, lahko pristojni organ svojo oceno utemelji* na bilanci stanja institucije ali subjekta, pod pogojem, da je bilanca stanja skladna z veljavnimi računovodskimi pravili in standardi, kot jih potrdi neodvisni zunanji revizor. *Pristojni organ si po svojih najboljših močeh prizadeva zagotoviti, da količinska opredelitev temelji na tržni vrednosti sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk institucije ali subjekta.*

Podporni ukrepi iz odstavka 1, točka (a)(iii), so omejeni na ukrepe, za katere je pristojni organ ocenil, da so potrebni za *zagotovitev* solventnosti institucije ali subjekta z odpravo njegovega kapitalskega primanjkljaja, ugotovljenega v neugodnem scenariju stresnih testov na nacionalni ravni, ravni Unije ali ravni enotnega mehanizma nadzora ali v enakovrednih postopkih, ki jih izvede Evropska centralna banka, EBA ali nacionalni organi, kadar je to ustrezno, kar potrdi pristojni organ.

Z odstopanjem od odstavka 1, točka (a)(iii), se pridobitev instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala izjemoma dovoli, kadar je narava ugotovljenega primanjkljaja takšna, da pridobitev katerih koli drugih kapitalskih instrumentov zadevni instituciji ali subjektu ne bi omogočila, da bi odpravil svoj kapitalski primanjkljaj, ugotovljen v neugodnem scenariju v okviru zadevnega stresnega testa ali enakovrednega postopka. Znesek pridobljenih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala ne presega 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju zadevne institucije ali subjekta, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Če se kateri koli od podpornih ukrepov iz odstavka 1, točka (a), ne odpokliče, odplača ali kako drugače preneha v skladu s pogoji strategije *za izstop iz podpornega ukrepa*, določene v času odobritve takega ukrepa, pristojni organ *zahteva, da institucija ali subjekt predloži enkratni načrt popravnih ukrepov. V načrtu popravnih ukrepov so opisani ukrepi, ki jih je treba sprejeti za ohranitev ali ponovno vzpostavitev skladnosti z nadzorniški zahtevami, sposobnost dolgoročnega uspešnega*

poslovanja institucije ali subjekta in njegova zmožnost vračila zagotavljenega zneska ter z njimi povezan časovni okvir.

Če pristojni organ enkratnega načrta popravnih ukrepov ne prizna kot kredibilnega ali izvedljivega ali če institucija ali subjekt ne ravna v skladu z načrtom popravnih ukrepov, se v skladu s členom 32 izvede ocena, ali institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel.

3. EBA do [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je eno leto po datumu začetka veljavnosti te direktive] v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o vrsti testov, pregledov ali postopkov iz odstavka 2, četrti pododstavek, ki lahko privedejo do podpornih ukrepov iz odstavka 1, točka (a)(iii).“;

(20) v členu 33 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s subjektom iz člena 1(1), točka (c) ali (d), če navedeni subjekt izpolnjuje pogoje iz člena 32(1).

Za te namene se šteje, da subjekt iz člena 1(1), točka (c) ali (d), propada ali bo verjetno propadel, v naslednjih okoliščinah:

- (a) subjekt izpolnjuje enega ali več pogojev iz člena 32(4), točka (b), (c) ali (d);
- (b) subjekt pomembno krši ali obstajajo objektivni elementi, ki kažejo, da bo subjekt v bližnji prihodnosti pomembno kršil veljavne zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ali Direktive 2013/36/EU.“;

(21) člen 33a se spremeni:

(a) v odstavku 8 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da organi za reševanje brez odlašanja obvestijo institucijo ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), in organe iz člena 83(2), točke (a) do (h), ko uporabijo pooblastilo iz odstavka 1 tega člena, potem ko se na podlagi člena 32(1), točka (a), ugotovi, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, in pred sprejetjem odločitve o reševanju.“;

(b) v odstavku 9 se doda drugi pododstavek:

„Z odstopanjem od prvega pododstavka države članice zagotovijo, da imajo vlagatelji, kadar se taka pooblastila izvajajo v zvezi z upravičenimi vlogami in

se te vloge ne štejejo za nerazpoložljive za namene Direktive 2014/49/EU, dostop do ustreznega dnevnega zneska iz teh vlog.“;

(22) člen 35 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje imenujejo izrednega upravitelja, ki nadomesti ali sodeluje z upravljalnim organom institucije v postopku reševanja ali premostitvene institucije. Organi za reševanje objavijo imenovanje izrednega upravitelja. Organi za reševanje zagotovijo, da ima izredni upravitelj kvalifikacije, sposobnosti in znanje, ki so potrebni za opravljanje njegovih nalog.

Člen 91 Direktive 2013/36/EU se ne uporablja za imenovanje izrednih upraviteljev.“;

(b) v odstavku 2 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Izredni upravitelj ima vsa pooblastila delničarjev in upravljalnega organa institucije v postopku reševanja ali premostitvene institucije.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice zahtevajo, da izredni upravitelj za pristojni organ, ki ga je imenoval, v rednih časovnih presledkih, ki jih določi pristojni organ, ter ob začetku in koncu svojega mandata pripravi poročila o ekonomskem in finančnem položaju institucije v postopku reševanja ali premostitvene institucije ter ukrepah, ki jih izvaja v okviru izpolnjevanja svojih nalog.“;

(23) člen 36 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„1. Preden organi za reševanje določijo, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje ali pogoji za odpis ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz člena 59, zagotovijo, da oseba, neodvisna od vseh javnih organov, vključno z organom za reševanje, in institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), opravi pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d).“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 7a:

„7a. Kadar je treba prispevati informacije pri odločitvah iz odstavka 4, točki (c) in (d), cenilec dopolni informacije iz odstavka 6, točka (c), z oceno vrednosti zunajbilančnih sredstev in obveznosti, vključno s pogojnimi obveznostmi in sredstvi.“;

(24) v členu 37 se doda naslednji odstavek 11:

„11. EBA spremlja ukrepe in priprave organov za reševanje, da zagotovi učinkovito izvajanje instrumentov in pooblastil za reševanje v primeru reševanja. EBA poroča Komisiji o obstoječih praksah in morebitnih razhajanjih med državami članicami do ... [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 2 leti po datumu začetka veljavnosti te direktive] ter po potrebi spremlja izvajanje vseh priporočil iz navedenega poročila.

Poročilo iz prvega pododstavka zajema vsaj naslednje:

- (a) vzpostavljene ureditve za izvajanje instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov ter raven sodelovanja z infrastrukturami finančnih trgov in organi tretjih držav, kadar je to ustrezno;
- (b) vzpostavljene ureditve za operacionalizacijo uporabe drugih instrumentov za reševanje;
- (c) raven preglednosti za ustrezne deležnike v zvezi z ureditvami iz točk (a) in (b).“;

(25) člen 40 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Za uveljavitev instrumenta premostitvene institucije in ob upoštevanju potrebe po ohranitvi kritičnih funkcij premostitvene institucije ali doseganju katerega koli cilja reševanja države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pooblastilo, da na premostitveno institucijo prenesejo vse naslednje:“

(b) v odstavku 2 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Uporaba instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov za namen iz člena 43(2), točka (b), ne posega v zmožnost organa za reševanje, da nadzoruje premostitveno institucijo. Kadar uporaba instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov omogoča, da se kapital premostitvene institucije v celoti zagotovi s konverzijo obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, v delnice ali druge vrste kapitalskih instrumentov, se lahko

opusti zahteva, da je premostitvena institucija v celoti ali delno v lasti enega ali več javnih organov.“;

(26) v členu 42(5) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) je takšen prenos potreben, da se zagotovi nemoteno delovanje institucije v postopku reševanja, premostitvene institucije ali samega nosilca upravljanja sredstev, ali“;

(27) člen 44 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da se instrument za reševanje s sredstvi upnikov lahko uporabi za vse obveznosti, vključno s tistimi, ki povzročijo računovodske rezervacije, institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ki v skladu z odstavkom 2 ali 3 tega člena niso izključeni iz področja uporabe tega instrumenta.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Shema za financiranje reševanja lahko da prispevek iz odstavka 4, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov, imetniki ustreznih kapitalskih instrumentov in drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, z zmanjšanjem, odpisom ali konverzijo v skladu s členom 48(1) in členom 60(1), ter sistem jamstva za vloge v skladu s členom 109, kadar je ustrezno, zagotovijo prispevek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, enak znesku, ki ni manjši od 8 % vseh obveznosti, vključno s kapitalom institucije v postopku reševanja, izmerjenih v skladu z vrednotenjem iz člena 36;

(b) prispevek iz sheme za financiranje reševanja ne presega 5 % vseh obveznosti, vključno s kapitalom institucije v postopku reševanja, izmerjenih v skladu z vrednotenjem iz člena 36.“;

■

(28) *člen 44a se spremeni:*

(a) *vstavita se naslednja odstavka:*

„6a. Države članice zagotovijo, da lahko kreditna institucija, ki izdaja primerne instrumente, ki izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega kapitala ali kvalificirane obveznosti, te instrumente proda obstoječemu vlagatelju pri tej kreditni instituciji, ki izpolnjuje pogoje za neprofesionalno stranko, kot je opredeljena v členu 4(1), točka (11), Direktive 2014/65/EU, samo če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, točke (a), (b) in (c), tega člena in sta v času nakupa izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) vlagatelj, ki izpolnjuje pogoje za neprofesionalno stranko, v instrumente iz tega odstavka ne vloži skupnega zneska, ki presega 10 % njegovega portfelja finančnih instrumentov;

(b) začetni znesek naložbe, vložen v enega ali več instrumentov iz tega odstavka, znaša najmanj 30 000 EUR.

Kreditna institucija zagotovi, da so pogoji iz točk (a) in (b) tega odstavka v času nakupa izpolnjeni na podlagi informacij, ki jih v skladu z odstavkom 3 predloži neprofesionalna stranka.

6b. Kvalificirani instrumenti iz odstavka 6a, ki jih kreditna institucija izdajateljica proda svojim vlagateljem, ki izpolnjujejo pogoje za male vlagatelje, ne da bi bili izpolnjeni pogoji iz navedenega odstavka, se ne upoštevajo pri zahtevah iz člena 45e ali 45f, dokler ima te instrumente vlagatelj, ki so mu bili prodani.

6c. Organi za reševanje v okviru ocene rešljivosti v skladu s členoma 15 in 16 vsako leto na ravni skupine in posamezne institucije spremljajo, v kolikšnem obsegu imajo mali vlagatelji instrumente, primerne za MREL, ter o rezultatih najmanj enkrat na leto poročajo EBA. “;

(b)dodata se naslednja odstavka:

„8. Državam članicam odstavkov 6a in 6b tega člena ni treba uporabljati za instrumente iz odstavka 6a, izdane pred ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

9. EBA do ... [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive] Komisiji poroča o uporabi tega člena. V tem poročilu se primerjajo ukrepi, ki so jih države članice sprejele za uskladitev s tem členom,

analizira njihova učinkovitost pri zaščiti malih vlagateljev in oceni njihov učinek na čezmejno poslovanje.

Na podlagi tega poročila lahko Komisija poda zakonodajne predloge za spremembo te direktive.“;

(29) v členu 45 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da institucije in subjekti iz člena 1(1), točke (b), (c) in (d), vedno izpolnjujejo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kadar to zahteva in kot jih določi organ za reševanje v skladu s tem členom ter členi 45a do 45i.“;

(30) člen 45b se spremeni:

(a) v odstavkih 4, 5 in 7 se beseda „GSPI“ nadomesti z besedami „subjekti, ki so GSPI“;

(b) odstavek 8 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se beseda „GSPI“ nadomesti z besedami „subjekti, ki so GSPI“;

(ii) v drugem pododstavku, točka (c), se beseda „GSPI“ nadomesti z besedami „subjekt, ki je GSPI“;

(iii) v četrtem pododstavku se beseda „GSPI“ nadomesti z besedami „subjekti, ki so GSPI“;

(c) doda se naslednji odstavek 10:

„10. Organi za reševanje lahko subjektom v postopku reševanja dovolijo, da izpolnijo zahteve iz odstavkov 4, 5 in 7 z uporabo kapitala ali obveznosti iz odstavkov 1 in 3, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) za subjekte, ki so GSPI, ali subjekte v postopku reševanja, za katere velja člen 45c(5) ali (6), organ za reševanje ni zmanjšal zahteve iz odstavka 4 tega člena v skladu s prvim pododstavkom navedenega odstavka;

(b) obveznosti iz odstavka 1 tega člena, ki ne izpolnjujejo pogoja iz člena 72b(2), točka (d), Uredbe (EU) št. 575/2013, izpolnjujejo pogoje iz člena 72b(4), točke (b) do (e), navedene uredbe.“;

(31) člen 45c se spremeni:

(a) v odstavku 3, osmi pododstavek, se besedna zveza „ključne ekonomske funkcije“ nadomesti z besedama „kritične funkcije“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje določi metodologijo, ki jo morajo organi za reševanje uporabiti pri oceni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU in zahteve po skupnem blažilniku za:

(a) subjekte v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, kadar za skupino v postopku reševanja ne veljajo navedene zahteve iz Direktive 2013/36/EU;

(b) subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, kadar za subjekt ne veljajo navedene zahteve iz Direktive 2013/36/EU na enaki podlagi kot zahteve iz člena 45f te direktive.

EBA ta osnutek regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ... [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(c) v odstavku 7, osmi pododstavek, se besedna zveza „ključne ekonomske funkcije“ nadomesti z besedama „kritične funkcije“;

(32) vstavi se naslednji člen 45ca:

„Člen 45ca

Določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za strategije s prenosom

1. Organ za reševanje pri uporabi člena 45c za subjekt v postopku reševanja, katerega prednostna strategija reševanja predvideva uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije *neodvisno ali v kombinaciji z drugimi*

instrumenti za reševanje, znesek za dokapitalizacijo iz člena 45c(3) določi sorazmerno na podlagi naslednjih meril, kot je ustrezno:

- (a) velikost, poslovni model, model financiranja in profil tveganja subjekta v postopku reševanja *ali, če je ustrezno, velikost dela subjekta v postopku reševanja, ki je predmet instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije*;
- (b) delnice, drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti, ki se prenesejo na prejemnika, kot so opredeljeni v načrtu reševanja, ob upoštevanju:
 - (i) glavnih poslovnih področij in kritičnih funkcij subjekta v postopku reševanja;
 - (ii) obveznosti, izključenih iz reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 44(2);
 - (iii) zaščitnih ukrepov iz členov 73 do 80;
 - (iiia) pričakovanih kapitalskih zahtev za katero koli premostitveno institucijo, ki bi lahko bila potrebna za izvedbo izstopa subjekta v postopku reševanja s trga, da se zagotovi skladnost premostitvene institucije z Uredbo (EU) št. 575/2013, Direktivo 2013/36/EU in Direktivo 2014/65/EU, kot je ustrezno;*
 - (iiib) pričakovane zahteve prejemnika, da je transakcija kapitalsko nevtralna glede na zahteve, ki veljajo za prevzemni subjekt;*
- (c) pričakovana vrednost in tržljivost delnic, drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti subjekta v postopku reševanja iz točke (b), ob upoštevanju:
 - (i) vseh bistvenih ovir za rešljivost, ki jih je ugotovil organ za reševanje in so **■** povezane z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije;
 - (ii) izgub, ki izhajajo iz sredstev, pravic ali obveznosti, ki ostanejo v preostalem delu institucije;
 - (iia) potencialno neugodnega tržnega okolja v času reševanja;*

- (d) ali prednostna strategija reševanja predvideva prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt v postopku reševanja, ali vseh ali dela sredstev, pravic in obveznosti subjekta v postopku reševanja;
- (e) ali prednostna strategija reševanja predvideva uporabo instrumenta izločitve sredstev.

I

3. Zaradi uporabe odstavka 1 znesek ne sme biti višji od zneska, ki izhaja iz uporabe člena 45c(3), *ali nižji od 13,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter nižji od 5 % mere skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz odstavka 1 tega člena, ki se izračuna v skladu s členoma 429 in 429a Uredbe (EU) št. 575/2013.*“;

- (33) v členu 45d(1) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Za subjekt v postopku reševanja, ki je subjekt, ki je GSPI, zahteva iz člena 45(1) zajema naslednje.“;

- (34) v členu 45f(1) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka tega odstavka nadrejene družbe v Uniji, ki same niso subjekti v postopku reševanja, vendar so podrejene družbe subjektov v tretji državi, izpolnijo zahteve iz členov 45c in 45d na konsolidirani podlagi.“;

- (35) člen 45l se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) kako se zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določena v skladu s členom 45e ali 45f, izpolnjuje na nacionalni ravni, vključno s členom 45ca, zlasti pa, ali so ravni, določene za primerljive subjekte v državah članicah, različne.“;

- (b) v odstavku 3, drugi pododstavek, se doda naslednji stavek:

„Obveznost iz odstavka 2 preneha veljati po predložitvi drugega poročila.“;

- (35a) v členu 45m se vstavi naslednji odstavek:**

„1a. Z odstopanjem od člena 45(1) organi za reševanje določijo ustrezna prehodna obdobja, v katerih morajo institucije ali subjekti iz člena 1(1), točke (b), (c) in (d), izpolnjevati zahteve iz člena 45e ali 45f ali zahteve iz člena 45b(4), (5) ali (7), če za institucije ali subjekte te zahteve veljajo zaradi začetka veljavnosti ... [ta direktiva o spremembah]. Institucije in subjekti zahteve iz člena 45e ali 45f ali zahteve, ki so posledica uporabe člena 45b(4), (5) ali (7), izpolnijo do ... [štiri leta od datuma začetka uporabe te direktive o spremembah].

Organ za reševanje določi vmesne ciljne ravni za zahteve iz člena 45e ali 45f ali za zahteve, ki so posledica uporabe člena 45b(4), (5) ali (7), kot je ustrezno, ki jih morajo institucije ali subjekti iz prvega pododstavka tega odstavka izpolniti do ... [dve leti od datuma začetka uporabe te direktive o spremembah]. Vmesne ciljne ravni praviloma zagotavljajo linearno povečevanje kapitala in kvalificiranih obveznosti zaradi približevanja zahtevi.

Organ za reševanje lahko določi prehodno obdobje, ki se konča po ... [štiri leta od datuma začetka uporabe te direktive o spremembah], kadar je to ustrezno utemeljeno in primerno glede na merila iz odstavka 7 ter ob upoštevanju:

- (a) razvoja finančnega položaja subjekta;*
- (b) možnosti, da bo subjekt v razumnem roku zmožen zagotoviti skladnost z zahtevami iz člena 45e ali 45f ali z zahtevo, ki je posledica uporabe člena 45b(4), (5) ali (7), ter*
- (c) dejstva, ali je subjekt zmožen nadomestiti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril primernosti ali zapadlosti, in če ni, ali je ta nezmožnost omejena na posamezni primer ali je posledica motenj na trgu.“;*

(36) v členu 45m se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Zahteve iz člena 45b(4) in (7) ter člena 45c(5) in (6), kot je ustrezno, se v treh letih po datumu, ko sta bila subjekt v postopku reševanja ali skupina, katere del je subjekt v postopku reševanja, opredeljena kot GSPI ali GSPI zunaj EU, ali se je subjekt v postopku reševanja znašel v položaju iz člena 45c(5) ali (6), ne uporabljajo.“;

(37) v členu 46(2) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Na podlagi ocene iz odstavka 1 tega člena se določi znesek, v višini katerega je treba odpisati ali konvertirati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov:

- (a) da se obnovi količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije v postopku reševanja ali po potrebi določi količnik premostitvene institucije ob upoštevanju morebitnega prispevka kapitala iz sheme za financiranje reševanja v skladu s členom 101(1), točka (d), te direktive;
- (b) da se ohrani zadostno tržno zaupanje v institucijo v postopku reševanja ali premostitveno institucijo, ob upoštevanju morebitnih pogojnih obveznosti, in instituciji v postopku reševanja omogoči, da vsaj eno leto še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja in še naprej opravlja dejavnosti, za katere ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2014/65/EU.“;

(38) v členu 47(1) se točka (b)(i) nadomesti z naslednjim:

„(i) ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59, ki jih institucija izda na podlagi pooblastila iz člena 59(2), ali“;

(39) člen 52 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„V izjemnih primerih lahko organ za reševanje enomesečni rok za predložitev načrta za reorganizacijo poslovanja podaljša za en mesec.“;

(b) v odstavku 5 se doda naslednji pododstavek:

„Organ za reševanje lahko od institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), zahteva, da v načrt za reorganizacijo poslovanja vključi dodatne elemente.“;

(40) v členu 53 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Če organ za reševanje glavnico obveznosti ali preostali neporavnan znesek v zvezi z obveznostjo, vključno z obveznostjo, ki povzroči računovodsko rezervacijo, s pooblastilom iz člena 63(1), točka (e), zmanjša na nič, se ta obveznost in katere koli obveznosti ali terjatve v zvezi z njo, ki niso obračunane v času izvajanja pooblastila, obravnavajo kot poravnane za vse namene in niso dokazljive v nobenem nadaljnjem

postopku v zvezi z institucijo v postopku reševanja ali katerim koli subjektom naslednikom v katerem koli nadaljnjem prenehanju.“;

(41) člen 55 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) obveznost ni vloga iz člena 108(1), točka (a) ali (b);“;

(b) v odstavku 2 se peti in šesti pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Kadar organ za reševanje v okviru ocene rešljivosti institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), v skladu s členoma 15 in 16 ali v katerem koli drugem trenutku ugotovi, da znesek obveznosti, ki ne vključujejo pogodbenega določila iz odstavka 1 tega člena, skupaj z obveznostmi, ki so izključene iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v skladu s členom 44(2) ali bodo verjetno izključene v skladu s členom 44(3), v razredu obveznosti, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znaša več kot 10 % navedenega razreda, brez odlašanja oceni učinek tega posebnega dejstva na rešljivost te institucije ali subjekta, vključno z učinkom na rešljivost, ki izhaja iz tveganja kršitve zaščitnih ukrepov, ki jih imajo upniki na podlagi člena 73 pri uporabi pooblastila za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti.

Kadar organ za reševanje na podlagi ocene iz petega pododstavka tega odstavka ugotovi, da obveznosti, ki ne vključujejo pogodbenega določila iz odstavka 1 tega člena, ustvarjajo bistveno oviro za rešljivost, uporabi pooblastila iz člena 17, kot je ustrezno za odstranitev navedene ovire za rešljivost.“;

(c) *vstavi se naslednji odstavek:*

„2a. Institucije in subjekti iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), organu za reševanje vsako leto poročajo o naslednjem:

(a) skupnih neporavnanih zneskih vseh obveznosti, ki jih ureja pravo tretje države;

(b) za postavke iz točke (a):

(i) njihovi sestavi, vključno s profilom zapadlosti;

(ii) vrstnem redu njihovega poplačila v običajnem insolvenčnem postopku;

(iii) ali je obveznost izključena v skladu s členom 44(2);

(iv) ali je z njimi v pogodbene določbe vključen pogoj, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1;

(v) če se ugotovi, da je vključitev pogodbenega priznanja klavzule o reševanju s sredstvi upnikov v skladu z odstavkom 2 pravno ali kako drugače neizvedljiva, kategorijo obveznosti v skladu z odstavkom 7.

Kadar so institucije in subjekti del skupine v postopku reševanja, subjekt v postopku reševanja pripravi poročilo o skupini v postopku reševanja v obsegu, ki se zahteva v odstavku 1, drugi in tretji pododstavek.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„8a. EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi postopke ter enotne oblike in predloge za poročanje organom za reševanje iz odstavka 2a.

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do ... [eno leto od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo, da sprejme izvedbene tehnične standarde iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(42) člen 59 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen kadar se ta pomoč odobri v eni od oblik iz člena 32c.“;

(b) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ob upoštevanju časovnega okvira, potrebe po učinkovitem izvajanju pooblastil za odpis in konverzijo ali strategije reševanja za skupino v postopku reševanja ter drugih ustreznih okoliščin ni upravičeno pričakovati, da bi kakršen koli ukrep, vključno z alternativnimi ukrepi zasebnega sektorja, nadzornimi ukrepi ali ukrepi za zgodnje posredovanje, razen odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 1a, preprečil

propad institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ali skupine v razumnem obdobju.“;

(43) člen 63 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (m) se nadomesti z naslednjim:

„(m) pooblastilo, da od pristojnega organa zahtevajo, naj pravočasno z odstopanjem od rokov iz člena 22 Direktive 2013/36/EU in člena 12 Direktive 2014/65/EU oceni pridobitelja kvalificiranega deleža;“;

(ii) doda se naslednja točka (n):

„(n) pooblastilo za vložitev zahtev v skladu s členom 17(5) Uredbe (EU) št. 596/2014 v imenu institucije v postopku reševanja.“;

(b) v odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ob upoštevanju členov 3(6) in 85(1), zahteve za pridobitev dovoljenja ali soglasja katere koli javne ali zasebne osebe, vključno z delničarji ali upniki institucije v postopku reševanja in pristojnimi organi za namene členov 22 do 27 Direktive 2013/36/EU;“;

(44) člen 71a(3) se nadomesti z naslednjim:

„3. Odstavek 1 se uporablja za vsako finančno pogodbo, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) pogodba ustvari novo obveznost ali pomembno spreminja veljavno obveznost po začetku veljavnosti določb, sprejetih na nacionalni ravni za prenos tega člena;

(b) pogodba zagotavlja eno ali več pravic do odpovedi ali možnost uveljavljanja pravic iz naslova jamstva, za katere bi se uporabljal člen 33a, 68, 69, 70 ali 71, če bi finančno pogodbo urejalo pravo države članice.“;

(45) v členu 74(3) se doda naslednja točka (d):

„(d) pri določanju izgub, ki bi nastale sistemu jamstva za vloge, če bi institucija prenehala po običajnih insolvenčnih postopkih, uporabijo merila in metodologija iz člena 11e Direktive 2014/49/EU in vseh delegiranih aktov, sprejetih v skladu z navedenim členom.“;

(45a) v členu 84 se vstavi naslednji odstavek:

„6a. Ta člen ne izključuje izmenjave informacij med organi za reševanje in davčnimi organi v isti državi članici, če je taka izmenjava določena v nacionalnem pravu te države članice. Kadar te informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le z izrecnim soglasjem ustreznega organa, ki jih je razkril.“;

(46) v člen 88 se vstavi naslednji odstavek 6a:

„6a. Za olajšanje nalog iz členov 10(1), 15(1) in 17(1) ter izmenjavo vseh ustreznih informacij organ za reševanje institucije s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah ustanovi kolegij za reševanje in mu predseduje.

Organ za reševanje institucije iz prvega pododstavka odloči, kateri organi sodelujejo na sestanku ali pri dejavnosti kolegija za reševanje, pri čemer upošteva pomen dejavnosti, ki se načrtuje ali usklajuje za te organe, zlasti morebitni vpliv na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah in naloge iz prvega pododstavka.

Organ za reševanje institucije iz prvega pododstavka vse člane kolegija za reševanje vnaprej v celoti obvešča o organizaciji teh sestankov, glavnih vprašanjih in dejavnostih, ki bodo obravnavane. Organ za reševanje institucije iz prvega pododstavka vse člane kolegija v celoti in pravočasno obvesti tudi o odločitvah, sprejetih na teh sestankih, ali o izvedenih ukrepih.“;

(46a) v členu 90 se doda naslednji odstavek:

„4a. Člen 84 ne izključuje izmenjave informacij med organi za reševanje in davčnimi organi v isti državi članici, če je taka izmenjava določena v nacionalnem pravu te države članice. Kadar te informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le z izrecnim soglasjem ustreznega organa, ki jih je razkril.“;

(47) člen 91 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če organ za reševanje ugotovi, da podrejena institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), v skupini izpolnjuje pogoje iz člena 32 ali člena 33, navedeni organ organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, če ne gre za isti organ, konsolidacijskemu nadzorniku in članom kolegija za reševanje za zadevno skupino brez odlašanja sporoči naslednje informacije:

- (a) odločitev, da institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izpolnjuje pogoje iz člena 32(1), točki (a) in (b), ali iz člena 33(1) ali (2), kot je ustrezno, ali pogoje iz člena 33(4);
- (b) rezultat ocene pogoja iz člena 32(1), točka (c);
- (c) ukrepe za reševanje ali ukrepe zaradi insolventnosti, za katere organ za reševanje meni, da so za navedeno institucijo ali navedeni subjekt ustrezni.

Informacije iz prvega pododstavka se lahko vključijo v uradna obvestila, ki se v skladu s členom 81(3) sporočijo naslovnikom iz prvega pododstavka tega odstavka.“;

- (b) v odstavku 7 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA lahko v skladu s členom 31(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 1093/2010 na prošnjo organa za reševanje organom za reševanje pomaga pri doseganju skupne odločitve.“;

- (48) v členu 92(3) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA lahko v skladu s členom 31(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 1093/2010 na prošnjo organa za reševanje organom za reševanje pomaga pri doseganju skupne odločitve.“;

- (49) v členu 97 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Organi za reševanje po potrebi sklenejo nezavezujoče dogovore o sodelovanju z zadevnimi organi tretjih držav iz odstavka 2 **tega člena**. Ti dogovori so v skladu z okvirnim sporazumom EBA.

Pristojni organi po potrebi sklenejo nezavezujoče dogovore o sodelovanju z zadevnimi organi tretjih držav iz odstavka 2 **tega člena**. Ti dogovori so v skladu z okvirnim sporazumom EBA in zagotavljajo, da za informacije, razkrite organom tretjih držav, velja jamstvo, da so izpolnjene zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena **84**.“;

- (50) v členu 98 se odstavek 1 spremeni:

- (a) uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da si organi za reševanje in pristojna ministrstva izmenjajo zaupne informacije, vključno z načrti sanacije, z zadevnimi organi tretjih držav, samo če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:“;

(b) dodata se naslednji drugi in tretji pododstavek:

„Države članice zagotovijo, da si pristojni organi izmenjajo zaupne informacije z zadevnimi organi tretjih držav, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) v zvezi z informacijami, povezanimi s sanacijo in reševanjem, pogoji iz prvega pododstavka;

(b) v zvezi z drugimi informacijami, ki so na voljo pristojnim organom, pogoji iz člena 55 Direktive 2013/36/EU.

Za namene drugega pododstavka informacije, povezane s sanacijo in reševanjem, vključujejo vse informacije, ki so neposredno povezane z nalogami pristojnih organov na podlagi te direktive, zlasti načrtovanje sanacije in načrte sanacije, ukrepe za zgodnje posredovanje in izmenjave z organi za reševanje v zvezi z načrtovanjem reševanja, načrti reševanja in ukrepi za reševanje.“;

(51) v členu 101 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Če organ za reševanje ugotovi, da bo uporaba sheme za financiranje reševanja za namene iz odstavka 1 tega člena verjetno povzročila del izgub institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d), ki se prenesejo naprej na shemo za financiranje reševanja, se uporabljajo načela, ki urejajo uporabo sheme za financiranje reševanja iz člena 44.“;

(52) v členu 102(3) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Če se po začetnem obdobju iz odstavka 1 tega člena razpoložljiva finančna sredstva zmanjšajo pod ciljno raven iz navedenega odstavka, se redni prispevki, zbrani v skladu s členom 103, začnejo ponovno zbirati, dokler ni dosežena ciljna raven. Organi za reševanje lahko pobiranje rednih prispevkov, zbranih v skladu s členom 103, odložijo za **največ tri leta**, če znesek, ki ga je treba pobrati, doseže znesek, ki je sorazmeren s stroški postopka pobiranja, pod pogojem, da tak odlog ne vpliva pomembno na zmožnost organa za reševanje, da uporabi sheme za financiranje reševanja na podlagi člena 101. Če so razpoložljiva finančna sredstva nato zmanjšana na manj kot dve

tretjini ciljne ravni, se po tem, ko se prvič doseže ciljna raven, raven tega prispevka določi tako, da se lahko cilj doseže v **štirih** letih.“;

(53) člen 103 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Razpoložljiva finančna sredstva, ki jih je treba upoštevati, da se doseže ciljna raven iz člena 102, lahko vključujejo nepreklicne zaveze za plačilo, ki so v celoti zavarovane s sredstvi z nizkim tveganjem, ki niso obremenjena z nobenimi pravicami tretjih oseb, pri čemer so na voljo in namenjene izključno uporabi s strani organov za reševanje, in sicer za namene iz člena 101(1). Delež nepreklicnih zavez za plačilo ne presega **30** % celotnega zneska prispevkov, ki se zberejo v skladu s tem členom. V okviru te omejitve organ za reševanje vsako leto določi delež nepreklicnih zavez za plačilo v skupnem znesku prispevkov, ki se zberejo v skladu s tem členom.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 3a:

„3a. Organ za reševanje pozove k izpolnitvi nepreklicnih zavez za plačilo, danih v skladu z odstavkom 3 tega člena, kadar je potrebna uporaba shem za financiranje reševanja v skladu s členom 101.

Kadar subjekt ne spada več v področje uporabe člena 1 in zanj ne velja več obveznost plačevanja prispevkov v skladu z odstavkom 1 tega člena, organ za reševanje pozove k izpolnitvi nepreklicnih zavez za plačilo, ki so bile dane v skladu z odstavkom 3 in jih je treba še plačati. Če je prispevek, povezan z nepreklicno zavezo za plačilo, ustrezno plačan ob prvem pozivu, organ za reševanje prekliče zavezo in vrne zavarovanje s premoženjem. Če prispevek ni ustrezno plačan ob prvem pozivu, organ za reševanje zaseže zavarovanje s premoženjem in prekliče zavezo.“;

(54) v členu 104(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Izredni naknadni prispevki ne presežejo trikratnika 12,5 % ciljne ravni, določene v členu 102.“;

(55) člen 108 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da se v njihovem nacionalnem pravu o običajnem insolvenčnem postopku:

(a) naslednje razvrsti prednostno enako, vendar višje, kot se razvrstijo terjatve navadnih nezavarovanih upnikov:

(i) vloge, *ki so izključene iz kritja v skladu s členom 5 Direktive 2014/49/EU*;

(ii) *tisti del upravičenih vlog pravnih oseb, ki niso mikro, mala in srednja podjetja, ki presega raven kritja iz člena 6 Direktive 2014/49/EU*;

(iii) *tisti del upravičenih vlog centralne in regionalne uprave, ki presega raven kritja iz člena 6 Direktive 2014/49/EU*;

(iv) *tisti del vlog pravnih oseb, ki niso mikro, mala ali srednja podjetja, ki bi bile upravičene vloge, če ne bi bile izvedene prek podružnic, ki se nahajajo zunaj Unije, institucij s sedežem v Uniji, ki presega raven kritja iz člena 6 Direktive 2014/49/EU*;

(b) *naslednje razvrsti prednostno enako, vendar višje kot razvrstitev iz točke (a):*

(i) *krite vloge*;

(ii) *sistemi jamstva za vloge za svoje terjatve v skladu s členom 9(2) Direktive EU/2014/49*;

(iii) *upravičene vloge, razen tistih iz točk (a)(ii) in (iii); ter*

(iv) *vloge, ki bi bile upravičene vloge, če ne bi bile izvedene prek podružnic, ki se nahajajo zunaj Unije, institucij s sedežem v Uniji, razen tistih iz točke (a)(iv).“;*

(b) dodata se naslednja odstavka 8 in 9:

„8. Kadar se instrumenti za reševanje iz člena 37(3), točka (a) ali (b), uporabijo za prenos le dela sredstev, pravic ali obveznosti institucije v postopku reševanja, ima shema za financiranje reševanja terjatev do preostalega dela institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), za vse odhodke in izgube, ki jih ima

shema za financiranje reševanja zaradi prispevkov k reševanju v skladu s členom 101(1) v zvezi z izgubami, ki bi jih sicer nosili upniki.

9. Države članice zagotovijo, da imajo terjatve sheme za financiranje reševanja iz odstavka 8 tega člena in člena 37(7) v nacionalni zakonodaji, ki ureja običajne insolvenčne postopke, prednostno razvrstitev, ki je višja od razvrstitve terjatev vlog in sistemov jamstva za vloge v skladu z odstavkom 1 tega člena.“;

(56) člen 109 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da če organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s kreditno institucijo in če tak ukrep zagotavlja, da imajo vlagatelji še naprej dostop do vlog, sistem jamstva za vloge, s katerim je povezana ta kreditna institucija, ■ prispeva naslednje zneske:

(a) kadar se instrument za reševanje s sredstvi upnikov uporabi neodvisno ali v kombinaciji z instrumentom izločitve sredstev, znesek, v višini katerega bi bile krite vloge odpisane ali konvertirane za kritje izgub in dokapitalizacijo institucije v postopku reševanja v skladu s členom 46(1), če bi bile krite vloge vključene v področje uporabe reševanja s sredstvi upnikov;

(b) kadar se instrument prodaje poslovanja ali instrument premostitvene institucije uporabljata neodvisno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje:

(i) znesek, potreben za kritje razlike med vrednostjo kritih vlog in obveznosti, ki imajo enako ali višjo prednostno razvrstitev kot vloge, ter vrednostjo sredstev institucije v postopku reševanja, ki se prenesejo na prejemnika; ter

(ii) po potrebi znesek, potreben za zagotovitev kapitalske nevtralnosti prejemnika po prenosu.

V primerih iz prvega pododstavka, točka (b), kadar prenos na prejemnika vključuje vloge, ki niso krite vloge ali druge obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, in organ za reševanje oceni,

da za te vloge ali obveznosti veljajo okoliščine iz člena 44(3), sistem jamstva za vloge prispeva:

- (a) znesek, potreben za kritje razlike med vrednostjo vlog, vključno z nekritimi vlogami, in obveznosti, ki imajo enako ali višjo prednostno razvrstitev kot vloge, ter vrednostjo sredstev institucije v postopku reševanja, ki se prenesejo na prejemnika; ter
- (b) po potrebi znesek, potreben za zagotovitev kapitalske nevtralnosti prenosa za prejemnika.

Države članice zagotovijo, da se institucija v postopku reševanja po prispevku sistema jamstva za vloge v primerih iz drugega pododstavka vzdrži pridobivanja deležev v drugih podjetjih in razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom ali plačili za instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali iz drugih dejavnosti, ki bi lahko privedle do odliva sredstev.

V vseh primerih stroški prispevka sistema jamstva za vloge niso višji od stroškov izplačila vlagateljem, kot jih izračuna sistem jamstva za vloge v skladu s členom 11e Direktive 2014/49/EU.

Če je na podlagi vrednotenja v skladu s členom 74 ugotovljeno, da je bil strošek prispevka sistema jamstva za vloge k reševanju večji od izgub, ki bi jih imel, če bi institucija prenehala po običajnih insolvenčnih postopkih, je sistem jamstva za vloge v skladu s členom 75 upravičen do plačila razlike iz sheme za financiranje reševanja.

2. Države članice zagotovijo, da organ za reševanje določi znesek prispevka sistema jamstva za vloge v skladu z odstavkom 1 po posvetovanju s sistemom jamstva za vloge o ocenjenih stroških izplačila vlagateljem v skladu s členom 11e Direktive 2014/49/EU in v skladu s pogoji iz člena 36 te direktive.

Organ za reševanje o svoji odločitvi iz prvega pododstavka uradno obvesti sistem jamstva za vloge, s katerim je povezana institucija. Sistem jamstva za vloge to odločitev brez odlašanja upošteva.“;

- (b) vstavita se naslednja odstavka 2a in 2b:

„2a. Kadar se sredstva sistema jamstva za vloge uporabijo v skladu z odstavkom 1, prvi pododstavek, točka (a), za prispevanje k dokapitalizaciji institucije v postopku reševanja, države članice zagotovijo, da sistem jamstva za vloge prenese svoja imetja delnic ali drugih kapitalskih instrumentov v instituciji v postopku reševanja na zasebni sektor, takoj ko to omogočajo poslovne in finančne okoliščine.

Države članice zagotovijo, da sistem jamstva za vloge trži delnice in druge kapitalske instrumente iz prvega pododstavka na odprt in pregleden način ter da se jih pri prodaji ne prikazuje napačno ali ne diskriminira med potencialnimi kupci. Vsaka taka prodaja se izvede pod tržnimi pogoji.

2b. Prispevek sistema jamstva za vloge v skladu z odstavkom 1, drugi pododstavek, se upošteva pri pragovih iz člena 44(5), točka (a), in člena 44(8), točka (a).

Kadar uporaba sistema jamstva za vloge v skladu z odstavkom 1, drugi pododstavek, skupaj s prispevkom za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo s strani delničarjev in imetnikov drugih lastniških instrumentov, imetnikov ustreznih kapitalskih instrumentov in drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, omogoča uporabo sheme za financiranje reševanja, je prispevek sistema jamstva za vloge omejen na znesek, potreben za doseganje pragov iz člena 44(5), točka (a), in člena 44(8), točka (a). Po prispevku sistema jamstva za vloge se shema za financiranje reševanja uporabi v skladu z načeli, ki urejajo uporabo sheme za financiranje reševanja, iz členov 44 in 101.

Z odstopanjem od omejitve prispevkov iz sistema jamstva za vloge v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka se, kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 44(7), zahteva dodatni prispevek sistema jamstva za vloge. Ta dodatni prispevek je enak znesku, ki ga prispeva shema za financiranje reševanja nad 5-odstotno omejitvijo iz člena 44(5), točka (b), pomnoženemu z deležem kritih vlog kot delom skupnih obveznosti v obsegu prenosa.

Vendar se prvi in drugi pododstavek ne uporabljata za institucije, ki ***izpolnjujejo vsaj enega od naslednjih pogojev:***

- (i) *institucija je bila* v načrtu reševanja skupine ali načrtu reševanja *opredeljena* kot *subjekt* za likvidacijo;
- (ii) *institucija je v štirih četrtletjih v štirih letih, ki se končajo šest mesecev pred ugotovitvijo, da propada ali bo verjetno propadla v skladu s členom 32(1), točka (a), kršila svoj vmesni ali končni cilj glede MREL, kot je ustrezno. V štiriletnem obdobju se ne upoštevata dve zaporedni četrtletji neposredno pred to ugotovitvijo glede propada ali verjetnega propada.*“;
- (c) odstavek 3 se črta;
- (d) v odstavku 5 se drugi in tretji pododstavek črtata;
- (57) v členu 111(1) se doda naslednja točka (e):
- „(e) neizpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz člena 45e ali 45f.“;
- (58) člen 128 se spremeni:
- (a) naslov se nadomesti z naslednjim:
- „**Sodelovanje in izmenjava informacij med institucijami in organi**“;
- (b) doda se naslednji odstavek:
- „Organi za reševanje, pristojni organi, EBA, Enotni odbor za reševanje, ECB in drugi člani Evropskega sistema centralnih bank Komisiji na njeno zahtevo in v določenem roku predložijo vse informacije, potrebne za opravljanje njenih nalog, povezanih z razvojem politike, vključno z izvajanjem ocen učinka, pripravo zakonodajnih predlogov in sodelovanjem v zakonodajnem postopku. Za Komisijo in osebje Komisije v zvezi s prejetimi informacijami veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti iz člena 88 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta*.“;

* Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega

mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

(59) vstavi se naslednji člen 128a:

„Člen 128a

Simulacije kriznega upravljanja

1. EBA usklajuje redne postopke na ravni Unije za preverjanje uporabe te direktive, Uredbe (EU) št. 806/2014 in Direktive 2014/49/EU v čezmejnih primerih v zvezi z vsemi naslednjimi vidiki:

- (a) sodelovanje pristojnih organov pri načrtovanju sanacije;
- (b) sodelovanje med organi za reševanje in pristojnimi organi pred propadom in med reševanjem finančnih institucij, vključno z izvajanjem shem za reševanje, sprejetih v skladu s členom 18 Uredbe (EU) št. 806/2014.

2. EBA pripravi poročilo, v katerem navede ključne ugotovitve in zaključke teh postopkov. Poročilo se objavi.“

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do ... [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 18 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah]. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice te predpise uporabljajo od ... [Urad za publikacije: vstaviti datum, ki je 1 dan po datumu prenosa te direktive o spremembah].

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik